

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/1404

z dnia 3 lipca 2023 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz beczek ze stali nierdzewnej do wielokrotnego napełniania pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) Dnia 13 maja 2022 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 („rozporządzenie podstawowe”) Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu do Unii beczek ze stali nierdzewnej do wielokrotnego napełniania pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu przeglądu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej dnia 31 marca 2022 r. przez Europejski Komitet ds. Beczek (European Kegs Committee) („skarżący”). Skargę złożono w imieniu przemysłu Unii zajmującego się produkcją beczek ze stali nierdzewnej do wielokrotnego napełniania w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Środki tymczasowe

- (3) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego w dniu 15 grudnia 2022 r. Komisja przedstawiła stronom podsumowanie dotyczące zaproponowanych celów oraz szczegóły obliczeń dotyczących marginesów dumpingu i marginesów odpowiednich do usunięcia szkody, jaką ponosi przemysł Unii. Zainteresowane strony poproszono o przedstawienie uwag na temat poprawności obliczeń w ciągu trzech dni roboczych. Dnia 19 grudnia 2022 r. producenci eksportujący objęci próbą przedstawili wspólnie uwagi dotyczące wcześniejszego informowania. Twierdzili oni, (i) że nagłówek tabeli ujawniającej informacje zawierał niewłaściwą jednostkę miary, (ii) że ceny docelowe określonych rodzajów produktów nie odzwierciedlały oczekiwanych cen docelowych zgodnie z ich wiedzą oraz (iii) że niektórych rodzajów produktów nie uwzględniono w obliczeniach marginesu szkody.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. C 195 z 13.5.2022, s. 24.

- (4) Dnia 12 stycznia 2023 r. na mocy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/100 ^(?) („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cła antidumpingowe na przywóz beczek ze stali nierdzewnej do wielokrotnego napełniania pochodzących z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (5) Komisja odniosła się do uwag producentów eksportujących objętych próbą, o których mowa w pkt (i) i (iii) powyżej, w motywie 259 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W odniesieniu do uwagi dotyczącej cen docelowych, o której mowa w pkt (ii) powyżej, w motywie 258 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja stwierdziła, że uwaga nie dotyczyła prawidłowości obliczeń oraz że rozpatrzy ją wraz ze wszystkimi innymi uwagami po opublikowaniu środków tymczasowych (zob. motyw 125).

1.3. Dalsze postępowanie

- (6) Po ujawnieniu najważniejszych ustaleń i faktów, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antidumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), skarżący, producenci eksportujący objęci próbą, rząd Chińskiej Republiki Ludowej („rząd ChRL”) i jeden importer niepowiązany złożyli uwagi na piśmie przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń, w terminie określonym w art. 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (7) Zainteresowanym stronom dano możliwość zgłoszenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych. Nie wnioskowano o przesłuchanie.
- (8) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji, które uznała za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń, w szczególności tych wskazanych w motywach 140 i 141 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dotyczących wielkości przywozu beczek z Chin. Po dokonaniu ostatecznych ustaleń Komisja przeanalizowała uwagi przedstawione przez zainteresowane strony i w stosownych przypadkach zmieniła swoje tymczasowe wnioski.
- (9) Dnia 4 maja 2023 r. Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o najważniejszych ustaleniach i faktach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antidumpingowe na przywóz beczek ze stali nierdzewnej do wielokrotnego napełniania pochodzących z państwa, którego dotyczy postępowanie („ostateczne ujawnienie”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ostatecznego ujawnienia.
- (10) W dniu 25 maja 2023 r. Komisja, uwzględniając pewne wnioski otrzymane po ostatecznym ujawnieniu, które miały wpływ na wynik dochodzenia, ujawniła te dodatkowe fakty i ustalenia, które doprowadziły Komisję do zmiany ujawnionych wcześniej ostatecznych ustaleń. Zainteresowanym stronom wyznaczono także okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z tym dodatkowym ujawnieniem.
- (11) Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione w niniejszym rozporządzeniu.

1.4. Kontrola wyrywkowa

- (12) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących kontroli wyrywkowej. W związku z tym potwierdzono wnioski przedstawione w motywach 6–11 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

1.5. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (13) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. („okres objęty dochodzeniem”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2018 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

^(?) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/100 z dnia 11 stycznia 2023 r. nakładające tymczasowe cło antidumpingowe na przywóz beczek ze stali nierdzewnej do wielokrotnego napełniania pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 10 z 12.1.2023, s. 36).

2. PRODUKT OBJĘTY DOCHODZENIEM, PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty dochodzeniem

- (14) Produktem objętym dochodzeniem są beczki, zbiorniki, bębny, cysterny, baryłki i podobne pojemniki, nadające się do wielokrotnego napełniania, ze stali nierdzewnej, powszechnie znane jako „beczki ze stali nierdzewnej do wielokrotnego napełniania”, o kształcie w przybliżeniu cylindrycznym, o grubości ścianki 0,5 mm lub większej, w rodzaju stosowanych do towarów innych niż gaz skroplony, ropa naftowa i produkty ropopochodne, o pojemności 4,5 litra lub większej, niezależnie od rodzaju wykończenia, wskaźnika pojemności lub gatunku stali nierdzewnej, nawet z dodatkowymi elementami (ekstraktory, szyje, wątory lub wszelkie inne elementy), nawet pomalowane lub pokryte innymi materiałami („beczki” lub „produkt objęty dochodzeniem”).
- (15) Następujące produkty nie są objęte zakresem niniejszego dochodzenia, jeżeli są przywożone odrębnie od produktu objętego dochodzeniem: szyki, dozowniki, złącza lub krany, kołnierze, zawory i inne komponenty produktu objętego dochodzeniem, takie jak ekstraktory, szyje i wątory.

2.2. Produkt objęty postępowaniem

- (16) Produkt objęty postępowaniem to produkt objęty dochodzeniem pochodzący z Chin, obecnie objętych kodami CN ex 7310 10 00 i ex 7310 29 90 (kody TARIC 7310 10 00 10 i 7310 29 90 10) („produkt objęty postępowaniem”).

2.3. Produkt podobny

- (17) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem w przypadku wywozu do Unii,
 - produkt objęty dochodzeniem produkowany i sprzedawany na rynku krajowym Chin oraz
 - produkt objęty dochodzeniem wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (18) Wobec braku uwag dotyczących tej sekcji Komisja potwierdziła, że są to zatem produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

- (19) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń rząd ChRL i dwaj producenci eksportujący objęci próbą przedstawili uwagi na temat tymczasowych ustaleń dotyczących dumpingu.

3.1. Wartość normalna

3.1.1. Istnienie znaczących zakłóceń

- (20) Po opublikowaniu środków tymczasowych rząd ChRL przedstawił szereg uwag dotyczących zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w przedmiotowym dochodzeniu.
- (21) Po pierwsze rząd ChRL wskazał, że sprawozdanie ⁽⁴⁾ zawiera – jego zdaniem – błędy dotyczące okoliczności faktycznych i kwestii prawnych oraz że decyzje podjęte na jego podstawie są nieuzasadnione. Jeśli chodzi o fakty, zdaniem rządu ChRL sprawozdanie wprowadza w błąd, jest jednostronne i odbiega od stanu faktycznego. Rząd ChRL uznał ponadto, że fakt, iż Komisja wydała sprawozdania krajowe tylko w odniesieniu do kilku wybranych państw, budzi obawy co do zasady największego uprzywilejowania. Co więcej, opieranie się przez Komisję na dowodach zawartych w sprawozdaniu jest, w opinii rządu ChRL, niezgodne z duchem sprawiedliwego i uczciwego prawa, ponieważ zapewnia nieuzasadnione korzyści przemysłowi Unii i w rzeczywistości sprzeczne z osądzeniem sprawy przed procesem.

⁽⁴⁾ Zob. motyw 34 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych (Dz.U. L 10 z 12.1.2023, s. 40).

- (22) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Komisja zauważyła, że sprawozdanie jest kompleksowym dokumentem opartym na obszernych obiektywnych dowodach, w tym przepisach ustawowych i wykonawczych oraz innych oficjalnych dokumentach programowych opublikowanych przez rząd ChRL, sprawozdaniach osób trzecich sporządzonych przez organizacje międzynarodowe, badaniach akademickich i artykułach naukowców oraz innych wiarygodnych niezależnych źródłach. Sprawozdanie było dostępne publicznie od grudnia 2017 r., tak aby każda zainteresowana strona miała wystarczającą możliwość obalenia, uzupełnienia lub przedstawienia uwag do faktów i dowodów, na których je oparto, ale ani rząd ChRL, ani inne strony nie przedstawiły argumentów ani dowodów obalających źródła zawarte w sprawozdaniu. Stroną, która nie działała w duchu uczciwości i sprawiedliwości, nie była Komisja, ale rząd ChRL, który nie skorzystał z przysługujących mu praw procesowych. W rzeczywistości, jak wskazano w motywie 24 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, rząd ChRL nie odpowiedział na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym domniemyanych znaczących zakłóceń i w związku z tym postanowił nie współpracować w ramach dochodzenia w tym zakresie. Ze względu na ten brak współpracy Komisja poinformowała rząd ChRL, że do ustalenia istnienia w Chinach znaczących zakłóceń wykorzysta dostępne fakty w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego. Komisja wezwała rząd ChRL do przedstawienia uwag dotyczących zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego. Nie otrzymano żadnych uwag.
- (23) W odpowiedzi na twierdzenie rządu ChRL dotyczące naruszenia zasady największego uprzywilejowania Komisja przypomniała, że zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego sprawozdanie krajowe jest sporządzane dla dowolnego kraju jedynie w przypadku, gdy Komisja ma uzasadnione przesłanki świadczące o możliwości istnienia znaczących zakłóceń w określonym kraju lub w sektorze w tym kraju. Po wejściu w życie przepisów art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w 2017 r. Komisja dysponowała takimi przesłankami znaczących zakłóceń w przypadku Chin. Komisja opublikowała również sprawozdanie w sprawie zakłóceń w Rosji w 2020 r., a w stosownych przypadkach mogą pojawić się kolejne sprawozdania. Komisja przypomniała ponadto, że sprawozdania nie są obowiązkowe w celu zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. W art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego opisano warunki wydawania przez Komisję sprawozdań krajowych, a zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. d) rozporządzenia podstawowego skarżący nie są zobowiązani do korzystania ze sprawozdania, a istnienie sprawozdania krajowego nie jest warunkiem wszczęcia dochodzenia na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. e) rozporządzenia podstawowego dochodzenie można wszcząć na podstawie wystarczających dowodów świadczących o znaczących zakłóceniach w jakimś kraju, przedstawionych przez skarżących spełniających kryteria określone w art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym zasady dotyczące znaczących zakłóceń charakterystycznych dla danego państwa mają zastosowanie do wszystkich państw bez rozróżnienia oraz niezależnie od istnienia sprawozdania krajowego. Dlatego też z definicji zasady dotyczące zakłóceń występujących w danym państwie nie naruszają zasady największego uprzywilejowania.
- (24) W odniesieniu do argumentu, że sprawozdanie było nieaktualne, Komisja zauważyła w szczególności, że główne dokumenty programowe i dowody zawarte w sprawozdaniu, w tym odpowiednie plany pięcioletnie i przepisy mające zastosowanie do produktu objętego dochodzeniem, były wciąż aktualne w okresie objętym dochodzeniem (przynajmniej w jego części) oraz że żadna ze stron nie udowodniła, że było inaczej. W każdym razie gdy Chiny zaczęły publikować nowe plany pięcioletnie w 2021 r., z których wiele upubliczniono dopiero w drugiej połowie roku, Komisja wzięła je pod uwagę w swojej analizie, jak podsumowano powyżej. W związku z tym nie można było przyjąć argumentu rządu ChRL.
- (25) Po drugie, rząd ChRL twierdził, że konstruowanie wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego jest niezgodne z porozumieniem antydumpingowym, w szczególności z art. 2.2 tego porozumienia zawierającym wyczerpujący wykaz sytuacji, w których można skonstruować wartość normalną, przy czym „znaczące zakłócenia” nie są wymienione wśród takich sytuacji. Wykorzystanie danych od odpowiedniego kraju reprezentatywnego jest ponadto, według rządu ChRL, niezgodne z art. VI.1 lit. b) Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu i art. 2.2.1.1. porozumienia antydumpingowego, które wymagają wykorzystania kosztów produkcji w kraju pochodzenia powiększonych o odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zysków przy konstruowaniu wartości normalnej.
- (26) Komisja uznała, że przepisy art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego są w pełni zgodne z zobowiązaniami Unii Europejskiej w ramach WTO. Komisja jest zdania, że – zgodnie z odpowiednim orzecznictwem WTO – przepisy rozporządzenia podstawowego mające zastosowanie ogólnie do wszystkich członków WTO zezwalają na wykorzystanie danych z państwa trzeciego, odpowiednio dostosowanych w przypadku, gdy takie dostosowanie jest konieczne i uzasadnione. Istnienie znaczących zakłóceń sprawia, że koszty i ceny w kraju wywozu nie są właściwe do celów konstrukcji wartości normalnej. W tych okolicznościach w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego przewidziano konstrukcję kosztów produkcji i sprzedaży na podstawie nieznieskształconych cen lub wartości odniesienia, uwzględniając te w odpowiednim reprezentatywnym kraju o podobnym poziomie rozwoju co kraj wywozu. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

- (27) Po trzecie, rząd ChRL stwierdził, że praktyki dochodzeniowe Komisji na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego są niezgodne z zasadami WTO, ponieważ Komisja, naruszając art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego, zignorowała dokumentację chińskich producentów, nie ustalając, czy dokumentacja ta jest zgodna z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości w Chinach, oraz czy właściwie odzwierciedla koszty związane z produkcją i sprzedażą. Rząd ChRL przypomniał w związku z tym, że Organ Apelacyjny w sprawie UE – Biodiesel („DS473”) oraz zespół orzekający w sprawozdaniu ze sprawy Unia Europejska – Metody dostosowania kosztów II (Rosja) („DS494”) stwierdziły, że zgodnie z art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego, o ile dokumentacja prowadzona przez eksportera lub producenta objętego dochodzeniem odpowiada – w dopuszczalnych granicach – w dokładny i wiarygodny sposób wszystkim rzeczywistym kosztom poniesionym przez danego producenta lub eksportera w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem, można uznać, że koszty te „właściwie odzwierciedlają koszty związane z produkcją i sprzedażą rozpatrywanego produktu”, a organ prowadzący dochodzenie powinien wykorzystać tę dokumentację do określenia kosztów produkcji producentów objętych dochodzeniem. Wykorzystując dane z odpowiedniego kraju reprezentatywnego, Komisja – zdaniem rządu ChRL – zignorowała ponadto swój obowiązek ustalenia kosztu produkcji w kraju pochodzenia.
- (28) Jak wyjaśniono w motywach 32–58 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja stwierdziła, że właściwe jest zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, zważywszy na istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu lit. b) tego artykułu. Producentom eksportującym zapewniono możliwość zgłaszania uwag na temat zasadności zastosowania art. 2 ust. 6a, z której nie skorzystali. Dlatego też to, czy dokumentacja chińskich przedsiębiorstw była prowadzona zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości w Chinach, czy też w sposób uzasadniony odzwierciedlała koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem w Chinach, nie ma wpływu na wnioski dotyczące zastosowania metodyki na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Komisja powtórzyła w związku z tym, że Stały Organ Apelacyjny wyraźnie wyjaśnił w sprawie DS473, że prawo WTO zezwala na wykorzystanie danych z państwa trzeciego, należycie dostosowanych, jeżeli takie dostosowanie jest konieczne i uzasadnione. Ponadto w odniesieniu do sprawy DS494 Komisja przypomniała, że zarówno UE, jak i Federacja Rosyjska odwołały się od ustaleń zespołu orzekającego, które nie są prawomocne, a zatem – zgodnie z utrwalonym orzecznictwem WTO – nie mają statusu prawnego w systemie WTO, ponieważ nie zostały przyjęte przez Organ Rozstrzygania Sporów. W każdym razie w sprawozdaniu zespołu orzekającego dotyczącym tego sporu wyraźnie uznano, że przepisy art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego nie wchodzą w zakres sporu. W związku z powyższym Komisja odrzuciła to twierdzenie.
- (29) Po czwarte, rząd ChRL twierdził, że Komisja powinna być konsekwentna i w pełni zbadać, czy w reprezentatywnym kraju występują zakłócenia na rynku. Łatwe przyjmowanie danych od reprezentatywnego kraju bez takiej oceny stanowi „podwójne standardy”. Rząd ChRL wskazał, że zgodnie z prawem UE Komisja jest zobowiązana do stosowania niezniekształconych cen w celu skonstruowania wartości normalnej. W związku z tym Komisja powinna, zdaniem rządu ChRL, podjąć inicjatywę w celu zbadania i udowodnienia istnienia lub nieistnienia zakłóceń w reprezentatywnych krajach, a nie biernie czekać na przedstawienie dowodów przez strony zaangażowane w sprawę. Rząd ChRL stwierdził ponadto, że Komisja powinna zbadać, czy dochodzi do zakłóceń na rynku krajowym UE, między innymi dlatego, że w UE rzekomo powszechnie dochodzi do sytuacji, które mogą budzić obawy co do wystąpienia tak zwanych „zakłóceń na rynku”.
- (30) W odniesieniu do tego argumentu Komisja przypomniała, że zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego przystępuje do konstruowania wartości normalnej na podstawie wybranych danych innych niż ceny i koszty krajowe w państwie wywozu tylko wtedy, gdy ustali, że takie dane w najbardziej odpowiedni sposób odzwierciedlają niezniekształcone ceny i koszty. W trakcie tego procesu Komisja ma obowiązek korzystać wyłącznie z danych niezniekształconych. W tym zakresie Komisja nie tylko nie pozostaje bierna, ale zachęca zainteresowane strony do przedstawienia uwag na temat proponowanych źródeł do celów określenia wartości normalnej na wczesnych etapach dochodzenia. W ostatecznej decyzji Komisji dotyczącej tego, które niezniekształcone dane należy wykorzystać do obliczenia wartości normalnej, w pełni uwzględniono te uwagi. Jeżeli chodzi o żądanie rządu ChRL, aby Komisja oceniła możliwe zakłócenia na rynku wewnętrznym UE, Komisja nie dostrzegła znaczenia tego punktu w kontekście oceny istnienia znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. W związku z powyższym Komisja odrzuciła wspomniane argumenty.

3.1.2. Kraj reprezentatywny

- (31) W rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych Komisja wybrała Brazylię jako reprezentatywny kraj i zastosowała dane finansowe dotyczące jednego przedsiębiorstwa – Metalurgica Mococa SA – do konstruowania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Szczegółowe informacje na temat metodyki zastosowanej przy wyborze opublikowano w dniach 20 lipca 2022 r. i 19 września 2022 r. w pierwszej i drugiej nocie, które znajdują się w dokumentacji udostępnionej stronom do wglądu („pierwsza nota” i „druga nota”), oraz w motywach 59–95 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

- (32) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dwóch producentów eksportujących objętych próbą podtrzymało swój argument, że Brazylia nie spełnia kryteriów określonych w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, który stanowi, że w odpowiednim kraju reprezentatywnym muszą istnieć niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia, ponieważ:
- Brazylia rzekomo stosowała środki zakłócające w odniesieniu do przywozu głównych surowców stosowanych do produkcji beczek (takie jak cła antydumpingowe na wyroby walcowane płaskie ze stali nierdzewnej pochodzące z Chin oraz znacznie wyższe niż w wielu innych państwach należności celne przywózowe na trzy główne surowce stosowane do produkcji beczek), co prowadziło do zawyżonych cen tych materiałów na rynku krajowym Brazylii, a tym samym miało wpływ na zniekształcenie cen;
 - kontyngenty wywozowe na wywóz wyrobów walcowanych płaskich ze stali nierdzewnej do Stanów Zjednoczonych rzekomo powodowały niezrównoważony przepływ handlowy, a tym samym wpływały na poziom cen tego materiału w Brazylii;
 - wysoki udział przywozu z Chin głównych surowców stosowanych do produkcji beczek przyczynił się do zwiększenia zakłócającego wpływu na ceny w Brazylii.
- (33) Dla porównania strony te twierdziły, że na rynku malezyjskim występowały mniejsza zakłócenia spowodowane środkami ochronnymi, a rynek ten charakteryzował się mniejszym udziałem przywozu z Chin.
- (34) Komisja udzieliła już odpowiedzi w motywie 70 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którą nałożenie ceł antydumpingowych na wyroby przywożone z Chin i stosowanie kontyngentów wywozowych wobec Stanów Zjednoczonych nie wydają się istotnymi czynnikami przy ustalaniu ceny odniesienia surowca. W motywie 71 Komisja zwróciła uwagę na fakt, że poziom należności celnych przywózowych jest tylko jednym z elementów branych pod uwagę przy ocenianiu, czy dany rynek ma otwarty charakter, czy też jest rynkiem chronionym, oraz że nie przedstawiono żadnych dodatkowych dowodów świadczących o tym, że na brazylijskim rynku omawianych surowców występowały zakłócenia. Komisja zauważyła również w motywie 72, że udział przywozu dwóch głównych surowców (zwojów stali nierdzewnej i dozowników) z Chin był najniższy w Brazylii w porównaniu z innymi potencjalnymi krajami reprezentatywnymi, w których produkowano beczki.
- (35) Strony te nie przedstawiły ponadto żadnych dowodów świadczących o tym, że którykolwiek z tych środków lub udział przywozu z Chin w Brazylii wpłynął na wiarygodność cen krajowych. Po drugie, z analizy danych dotyczących przywozu odnoszących się do Brazylii wynika, że ceny importowe przywozu zwojów stali nierdzewnej ze wszystkich państw z wyjątkiem z Chin do Brazylii były raczej stabilne w ciągu ostatnich dziesięciu lat (około 1,83 EUR/kg) i utrzymywały się na tym samym poziomie lub nawet niższym niż w Malezji (około 1,88 EUR/kg). W związku z tym nie przedstawiono żadnych dowodów pozwalających stwierdzić, że cła antydumpingowe nałożone na przywóz z Chin wpłynęły na poziom cen innego przywozu do Brazylii ani że jakiegokolwiek inne środki doprowadziły do zawyżenia cen w Brazylii w porównaniu z Malezją.
- (36) W oparciu o tę analizę i brak przedstawionych dowodów odrzucono argumenty stron.
- (37) Producenci eksportujący objęci próbą twierdzili ponadto, że w ramach metodyki stosowanej przez Komisję przy wyborze kraju reprezentatywnego nadawano preferencyjną wartość kryterium istnienia produkcji produktu objętego dochodzeniem i nie uwzględniano jakości łatwo dostępnych danych. Było to szczególnie istotne, ponieważ Komisja nie znalazła odpowiednich danych finansowych producentów beczek zidentyfikowanych w Brazylii, co doprowadziło do wykorzystania danych finansowych pochodzących od producenta metalowych puszek, produktów opakowaniowych i pojemników, a nie beczek. Jednocześnie producenci eksportujący przedstawili dowody dotyczące producenta stalowych bębnow w Malezji ⁽⁷⁾, tj. produktu podobnego do beczek, wraz z jego zbadanymi sprawozdaniami finansowymi w okresie objętym dochodzeniem, podkreślając, że tylko tak szczegółowe sprawozdania finansowe byłyby wystarczające do dokładnego obliczenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków. Komisja powinna była zatem w równym stopniu uwzględnić Malezję jako potencjalny kraj reprezentatywny.
- (38) Producenci eksportujący objęci próbą dodali, że brazylijskie przedsiębiorstwo zidentyfikowane przez Komisję nie wytwarzało nawet produktów podobnych do beczek, lecz opakowania z metali lekkich objęte kodem NACE ⁽⁸⁾ 2592. Domniemane różnice między dwoma produktami dotyczyły użytego materiału, formy, wielkości i przeznaczenia produktu końcowego, ponieważ opakowania z metali lekkich były wykonane z metali lekkich w celu przechowywania żywności lub napojów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej, natomiast beczki (produkowane ze

⁽⁷⁾ <http://www.stantamauser.com/>

⁽⁸⁾ Statystyczna klasyfikacja działalności gospodarczej w Unii Europejskiej

stali nierdzewnej) lub bębny (produkowane z metali ciężkich) były pojemnikami przeznaczonymi do transportu cieczy, zwykle nie do sprzedaży detalicznej. Klasyfikacja brazylijskiego producenta opakowań z metali lekkich i chińskich producentów eksportujących objętych próbą w ramach tego samego kodu NACE 2592 była rzekomo niejasna i nieprawidłowa ze względu na poszczególne wykorzystane materiały, formę, wielkość i przeznaczenie produktu końcowego.

- (39) Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego konstruowana wartość normalna powinna obejmować stosowne koszty produkcji i sprzedaży w odpowiednim reprezentatywnym kraju o podobnym poziomie rozwoju gospodarczego. Komisja uznała istnienie produkcji produktu objętego dochodzeniem za element kluczowy przy ocenie stosowności wyboru potencjalnych krajów reprezentatywnych. Jest to istotny wskaźnik świadczący o tym, że wszystkie lub przynajmniej najważniejsze czynniki produkcji są obecne w danym państwie, a zatem można je wykorzystać do konstruowania całości lub większości niezniekształconego kosztu produkcji. Jeżeli w danym państwie nie produkuje się produktu objętego dochodzeniem, prawdopodobieństwo, że wszystkie lub prawie wszystkie czynniki produkcji będą obecne w tym państwie, będzie mniejsze. Potwierdzono to w przypadku, w którym dane dotyczące czynników produkcji dostępnych w Brazylii stanowiły około 75 % konstruowanej wartości normalnej. Komisja po ustaleniu na tej podstawie, że Brazylia jest odpowiednim państwem, ponieważ nie ma w niej przedsiębiorstw produkujących beczki, których wskaźniki finansowe są łatwo dostępne i rozsądne, uznała za właściwe pozyskanie tych danych finansowych przez odniesienie do przedsiębiorstw brazylijskich w tym samym sektorze lub produkujących podobny produkt. Jest to ukierunkowane na zapewnienie wykorzystania spójnego zestawu wskaźników, na które mają wpływ te same warunki rynkowe panujące w tym samym kraju reprezentatywnym, czyli w tym przypadku w Brazylii. Strony nie przedstawiły również dowodów świadczących o tym, że wybrana szersza kategoria produktu nie byłaby odpowiednia do określenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków.
- (40) Komisja nie zgodziła się również z twierdzeniem, że stalowe bębny produkowane przez proponowane przedsiębiorstwo malezyjskie stanowiły bardziej odpowiednią kategorię produktu niż opakowania z metali lekkich wytwarzane przez wybranego producenta. W rzeczywistości Komisja zidentyfikowała przedsiębiorstwa w potencjalnym kraju reprezentatywnym według sektora przemysłowego określonego kodem NACE. Fakt, że dwóch chińskich producentów eksportujących objętych próbą sklasyfikowano w ramach tego samego kodu NACE co brazylijskiego producenta opakowań z metali lekkich, był dobrym wskaźnikiem świadczącym o podobieństwie ich działalności gospodarczej. Proponowanego producenta bębnow stalowych w Malezji sklasyfikowano natomiast w ramach kodu NACE 2511 – produkcja konstrukcji metalowych. Statystyki opracowane na podstawie NACE są porównywalne na poziomie światowym, a system ten służy do klasyfikowania działalności gospodarczej według kodów, dzięki czemu przedsiębiorstwa mogą być do nich przyporządkowane w oparciu o wykorzystywane zasoby, proces produkcji, a także tworzone produkty lub usługi. W istocie produkty wytwarzane przez proponowanego producenta bębnow stalowych mają dużą objętość (7) i dlatego są odpowiednie jako opakowania przemysłowe, a nie jako pojemniki do przechowywania żywności, w przeciwieństwie do beczek lub opakowań z metali lekkich. W związku z tym wielkość i przeznaczenie produktu końcowego producenta bębnow stalowych w Malezji są prawdopodobnie mniej zbliżone do wielkości i przeznaczenia beczek niż w przypadku opakowań z metali lekkich produkowanych przez przedsiębiorstwo brazylijskie.
- (41) W oparciu o tę analizę i brak przedstawionych dowodów odrzucono argumenty stron.
- (42) Po ostatecznym ujawnieniu producenci eksportujący objęci próbą powtórzyli swoje argumenty przedstawione na etapie tymczasowym dotyczące wyboru reprezentatywnego kraju bez przedstawienia jakichkolwiek dodatkowych dowodów. Wspomniani producenci utrzymywali również, że Komisja nie przedstawiła danych na poparcie swojego twierdzenia, zgodnie z którym cena importowa zwojów stali nierdzewnej ze wszystkich państw z wyjątkiem Chin była stosunkowo stabilna na przestrzeni ostatnich dziesięciu lat. Komisja uznała, że w wystarczającym stopniu ujawniła średnią cenę importową zwojów stali nierdzewnej ze wszystkich państw z wyjątkiem Chin, która wynosiła około 1,83 EUR/kg (8) i pozostawała stosunkowo stabilna na przestrzeni ostatnich dziesięciu lat, w motywie 33 ostatecznego ujawnienia.
- (43) Producenci eksportujący objęci próbą stwierdzili, że dane dotyczące ceny importowej, o których mowa w motywie 42, nie mogły w żadnym razie posłużyć do wykazania braku wpływu ceł antidumpingowych (9) na cenę tego surowca w Brazylii, ponieważ cena importowa mogłaby obniżyć się w miarę upływu czasu w przypadku nienałożenia ceł antidumpingowych, które pozostawały w mocy przez niemal dziesięć lat. W tym kontekście Komisja zwraca uwagę na fakt, że producenci eksportujący nie wyjaśnili, w jaki sposób środki antidumpingowe wpłynęłyby na ceny importowe, ani nie przedstawili żadnych uzasadnionych szacunków dotyczących ich wpływu. Twierdzenie producentów eksportujących nie unieważnia zatem omówionych powyżej powodów leżących u podstaw wyboru reprezentatywnego kraju. Komisja przypomniawsza również, że – jak wspomniano w motywie 35 – przedmiotowa cena importowa była niższa od średniej ceny importowej w Malezji (reprezentatywnym kraju zasugerowanym przez strony). W związku z tym argumenty stron zostały odrzucone.

(7) 210 litrów, źródło: <http://www.stantamauser.com/products.html>.

(8) Źródło: baza danych Global Trade Atlas.

(9) Cła antidumpingowe nałożono na przywóz wyrobów walcowanych płaskich ze stali nierdzewnej (HS721933) pochodzących z Chin, Tajwanu, Niemiec i Finlandii.

- (44) Te same strony nie zgodziły się z opinią Komisji dotyczącą znaczenia istniejącej produkcji produktu objętego dochodzeniem przy dokonywaniu oceny stosowności wyboru potencjalnych krajów reprezentatywnych. Utrzymywały one, że zwoje stali nierdzewnej są produktem przemysłowym powszechnie dostępnym na całym świecie, podczas gdy w przypadku dwóch pozostałych surowców (dozowników i szyjek) Komisja oparła się na statystykach dotyczących przywozu odnoszących się do uzupełniających kodów nomenklatury celnej (opisanych jako „inne”), nie zaś do kodów opisujących konkretne produkty. W związku z powyższym wybór Brazylii zamiast Malezji nie wiązałby się z żadnymi dodatkowymi korzyściami, zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne opierałyby się na danych finansowych brazylijskiego przedsiębiorstwa wytwarzającego produkt podobny do beczek, które byłyby takie same jak dane, na których oparto by się w przypadku wyboru Malezji jako reprezentatywnego kraju.
- (45) Komisja uznała, że oparcie kosztów na danych dotyczących państwa, w którym wytwarza się produkt objęty dochodzeniem, stanowiło element kluczowy przy ocenie stosowności wyboru potencjalnych krajów reprezentatywnych, ponieważ te same warunki rynkowe wywierałyby wpływ na wszystkie koszty ponoszone przez producentów wytwarzających taki produkt. Fakt, że zgodnie z kodami nomenklatury określone produkty przypisuje się do kategorii „inne”, nie oznacza, że taka klasyfikacja jest mniej konkretna – tego rodzaju kody służą wyłącznie oddzieleniu odpowiednich produktów od pozostałych określonych opisów w ramach tej samej kategorii kodu. W związku z tym argumenty stron zostały odrzucone.

3.1.3. Źródła, na podstawie których ustalono poziom nieznieskształconych kosztów czynników produkcji

Dozowniki

- (46) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dwaj producenci eksportujący objęci próbą twierdzili, że stosowanie tylko jednego kodu HS 848190 w odniesieniu do dozowników (zaworów stosowanych do regulacji ciśnienia gazu wewnątrz beczki), jak uczyniono na etapie tymczasowym, nie było prawidłowe. Twierdzili, że Komisja powinna była zastosować kod HS 848180 lub oba kody, ponieważ europejscy producenci dozowników dokonywali wywozu tych produktów do chińskich producentów beczek w ramach obu kodów. Twierdzili ponadto, że dozownik jest samodzielną jednostką, a nie elementem dystrybutora piwa. Dozowniki sprzedaje się ponadto na sztuki. Fakt, że w nomenklaturze brazylijskiej w ramach kodu HS 848180 jako miarę ilości stosuje się sztukę/artykuł, a w ramach kodu HS 848190 – kilogram, świadczy o tym, że w przypadku pierwszego kodu HS cena byłaby odpowiedniejszą wartością odniesienia.
- (47) W toku dochodzenia wykazano, że dwaj eksporterzy objęci próbą dokonywali przywozu dozowników z Unii, jeden w ramach kodu HS 848180, a drugi w ramach kodu HS 848190. W celu dokonania wyboru surowca podobnego do surowca używanego przez producentów eksportujących objętych próbą Komisja wykorzystała opisy dotyczące brazylijskich danych statystycznych, aby określić, w ramach których kodów dozowniki można uwzględnić w danych dotyczących przywozu odnoszących się do wybranego kraju reprezentatywnego. W związku z tym, biorąc pod uwagę fakt, że istnieją różne rodzaje dozowników do beczek oraz uwzględniając ich interfejs i stopień współzależności z urządzeniami dozującymi, Komisja postanowiła zastosować ośmiocyfrowe kody o węższym zakresie obejmujące elementy obu kodów HS (HS 848190 i HS 848180), którym mogą podlegać dozowniki, a mianowicie kody towaru 84819090 (części kranów, inne urządzenia kanalizacyjne itp. – jedyny kod stosowany na etapie tymczasowym), a także 84818031 (inne zawory do urządzeń gazowych o ciśnieniu roboczym poniżej 50 megabarów, z zabezpieczeniem termoelektrycznym) oraz 84818039 (inne zawory stosowane w urządzeniach gazowych).
- (48) Po ostatecznym ujawnieniu producenci eksportujący objęci próbą powtórzyli swoje argumenty przedstawione na etapie tymczasowym dotyczące klasyfikacji dozowników bez przedstawienia jakichkolwiek dodatkowych dowodów. Podkreślili również, że kody 84818031 i 84818039 nie były prawidłowymi kodami dla dozowników, ponieważ opisywały one zawory gazowe, podczas gdy zawory wykorzystywane w dozownikach były zaworami do piwa w postaci ciekłej. Strony stwierdziły, że biorąc pod uwagę fakt, że klasyfikacja dozowników wzbudzała wątpliwości, a statystyki dotyczące przywozu w Brazylii były niewiarygodne, za jedyną odpowiednią wartość odniesienia dla dozowników należałoby uznać ich własną cenę zakupu od unijnych producentów dozowników, zgodnie z przekazanymi przez nie odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (49) Jak wspomniano w motywie 84 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dozownik beczki jest zaprojektowany z myślą o utrzymaniu gazu pod ciśnieniem wewnątrz beczki oraz do nalewania gazowanej cieczy z możliwością regulowania jej przepływu. Za funkcję tę odpowiada głównie mechanizm umieszczony wewnątrz dozownika beczki, który składa się z zaworu lub dwóch zaworów. Z tego względu Komisja uznała, że dozownik można uznać za element dystrybutorów piwa na gaz wchodzących w zakres pozycji HS 8481, która obejmuje kody brazylijskiej nomenklatury celnej 84818031 i 84818039.

- (50) Co więcej, nawet jeżeli eksporterzy objęci próbą kupowali od 45 % do 60 % dozowników z Unii, w przedstawionych przez nich odpowiedziach nie przedstawiono żadnych odpowiednich dowodów wymaganych zgodnie z kwestionariuszem (takich jak umowa kupna lub faktury) na poparcie twierdzenia dotyczącego niezniekształconych cen zakupu w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Podobnie żaden z eksporterów objętych próbą nie dokonał rozróżnienia wykorzystywanych przez siebie dozowników i nie wskazał w danych dotyczących kosztów, czy były one pozyskiwane na rynku krajowym, czy też pochodziły z Unii, nawet w przypadkach gdy kwestionariusz zapewniał taką możliwość. W związku z tym argumenty stron zostały odrzucone.

Koszty pracy

- (51) Na etapie tymczasowym Komisja wykorzystała dane statystyczne Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) ⁽¹⁰⁾ w celu ustalenia niezniekształconych kosztów pracy w odniesieniu do rzeczywistych godzin pracy w Brazylii. Producenci eksportujący objęci próbą wykryli jednak błędy w dostosowaniach dokonanych w celu włączenia obciążeń socjalnych do kosztów pracy, co sugeruje, że nieprawidłowo obliczono koszty pracy. Twierdzili ponadto, że z danych statystycznych MOP wynika, że w Brazylii liczba godzin przepracowanych w tygodniu wynosi 39,09, natomiast w pozostałych źródłach informacji wskazano, że liczba godzin przepracowanych w ciągu tygodnia wynosi 44. Według nich rozbieżność ta wynikała z faktu, że MOP odliczyła już dni ustawowo wolne od pracy i dni wolne od pracy w skali roku. W związku z tym zasugerowali, że albo Komisja nie powinna była korygować tygodniowego czasu pracy wskazanego przez MOP o urlopy i dni ustawowo wolne od pracy, albo powinna była przyjąć 44-godzinny tygodniowy czas pracy jako podstawę do obliczenia wartości odniesienia dla kosztów pracy.
- (52) Komisja przeprowadziła zatem bardziej szczegółowy przegląd wartości odniesienia MOP. Z dalszej analizy kosztów pracy przeprowadzonej przez Komisję wynika, że zaniżono wartości zarobków określone w zestawie danych MOP, ponieważ nie uwzględniono faktu, że brazylijscy pracownicy otrzymywali trzynastomiesięczne wynagrodzenie za przepracowany rok, ani faktu, że zestaw zawierał jedynie dane dotyczące średnich kosztów pracy w Brazylii w przemyśle wytwórczym, niezależnie od wielkości lub szczególnej działalności przedsiębiorstwa.
- (53) Z drugiej strony Komisja ustaliła, że brazylijski Instytut Geografii i Statystyki (ang. Institute of Geography and Statistics – IBGE) ⁽¹¹⁾ zarejestrował szczegółowe koszty pracy, w tym koszty pełnego przystosowania społecznego (odpowiadając tym samym na wstępne twierdzenie producentów eksportujących objętych próbą), w centralnym rejestrze przedsiębiorstw wraz z danymi dotyczącymi szczegółowej działalności gospodarczej (produkcja opakowań metalowych) i wielkości przedsiębiorstwa odpowiadającej wielkości dwóch producentów eksportujących objętych próbą w Chinach. Komisja podjęła zatem decyzję o wykorzystaniu najnowszych dostępnych danych IBGE z 2020 r. skorygowanych o wskaźnik kosztów pracy na 2021 r. na ostatecznym etapie dochodzenia, aby obliczyć roczne koszty pracy.
- (54) Komisja dokonała również przeglądu tygodniowego czasu pracy podanego w danych statystycznych MOP oraz źródeł wskazanych przez strony ⁽¹²⁾. W jednym ze źródeł wskazano na maksymalnie 44-godzinny tygodniowy czas pracy, natomiast w drugim ze źródeł wskazano na 44-godzinny standardowy tygodniowy czas pracy. Oba źródła były prywatne i podano w nich średnią liczbę godzin obowiązującą w Brazylii, bez określania sektora działalności. Zgodnie ze zmienionymi danymi statystycznymi MOP średnia tygodniowa liczba faktycznie przepracowanych godzin wynosiła w rzeczywistości 40,21 ⁽¹³⁾ w sektorze produkcji gotowych wyrobów metalowych (z wyjątkiem maszyn i urządzeń), który jest istotnym sektorem dla dwóch producentów eksportujących objętych próbą. W związku z tym Komisja uznała dane statystyczne MOP za odpowiednie do ustalenia tygodniowej liczby faktycznie przepracowanych godzin.

⁽¹⁰⁾ <https://ilostat.ilo.org/>

⁽¹¹⁾ <https://www.ibge.gov.br/estatisticas/economicas/industria/9042-pesquisa-industrial-anual.html?=&t=destaques>

⁽¹²⁾ <https://www.globalization-partners.com/pl/globalpedia/brazil-employer-of-record/>, <https://www.papayaglobal.com/countrypedia/country/brazil/>

⁽¹³⁾ Pojęcie faktycznie przepracowanych godzin w procesie produkcji w ramach systemu rachunków narodowych odnosi się do czasu, który osoby zatrudnione spędzają bezpośrednio na wykonywaniu działalności produkcyjnej i na działaniach z nią związanych; czasu przestoju; oraz czasu odpoczynku w danym okresie odniesienia. Obejmuje zatem a) „godziny bezpośrednie” lub czas spędzony na wykonywaniu zadań i obowiązków związanych z pracą; b) „godziny powiązane” lub czas spędzony na utrzymywaniu, ułatwieniu lub wspieraniu działalności produkcyjnej; c) „czas przestoju” lub czas, w którym osoba zatrudniona nie może pracować z powodu awarii maszyn lub procesów, wypadku, braku dostaw lub zasilania lub dostępu do internetu; oraz d) „czas odpoczynku” lub czas spędzony na krótkim odpoczynku, odprężeniu lub orzeźwieniu obejmujący przerwę na herbatę, kawę lub modlitwę, którego powszechne praktykowanie wynika ze zwyczaju lub z umowy, zgodnie z ustalonymi normami lub uwarunkowaniami krajowymi. Źródło: <https://ilostat.ilo.org/>

- (55) Komisja obliczyła roczną liczbę faktycznie przepracowanych godzin, mnożąc tygodniową liczbę faktycznie przepracowanych godzin przez liczbę tygodni w roku, a następnie odejmując dni nieprzepracowane (urlopy, święta państwowe, opcjonalne dni wolne od pracy, które nie są obowiązkowe, święta regionalne). Podejście to przyjęto zamiast podejścia sugerowanego przez strony, ponieważ w przeciwnym razie przyjęto by, że wszystkie tygodnie w roku mają pięć faktycznych dni roboczych, co nie odpowiada rzeczywistości dotyczącej faktycznego czasu pracy.
- (56) W związku z tym ustalone roczne koszty pracy podzielono przez liczbę godzin faktycznie przepracowanych w ciągu roku w celu obliczenia wartości odniesienia kosztów pracy dla faktycznie przepracowanej godziny w Brazylii.
- (57) Po ostatecznym ujawnieniu producenci eksportujący objęci próbą stwierdzili, że źródło, na podstawie którego ustalono koszty pracy w Brazylii (IBGE), nie było odpowiednie, ponieważ metoda statystyczna (badanie przedsiębiorstw) zastosowana przez IBGE uzależniała jakość danych statystycznych od skłonności przedsiębiorstw do wzięcia udziału w badaniu, co w połączeniu z brakiem szczegółowych informacji na temat przedsiębiorstw objętych badaniem wzbudzało wątpliwości co do reprezentatywności danych dotyczących odpowiedniego sektora przemysłu.
- (58) Komisja zwróciła uwagę na fakt, że IBGE jest podmiotem zarządzanym przez administrację na szczeblu federalnym i podlegającym Ministerstwu Gospodarki, który dostarcza większość danych i informacji na temat sytuacji w państwie ⁽¹⁴⁾. Dlatego też – biorąc pod uwagę fakt, że IBGE pełni funkcję głównego źródła danych statystycznych w Brazylii – uznaje się, że gromadzone przez niego dane i stosowane przez niego metody są wystarczająco wiarygodne. Dostępność szczegółowych informacji na temat przedsiębiorstw biorących udział w konkretnym badaniu nie została uznana za konieczną do potwierdzenia wiarygodności takiej instytucji, stosowanych przez nią metod statystycznych ani gromadzonych przez nią danych. Twierdzenie stron zostało zatem odrzucone.
- (59) Po ostatecznym ujawnieniu producenci eksportujący objęci próbą argumentowali, że – bazując na pytaniach zawartych w kwestionariuszu badania wykorzystanym przez IBGE – dane na temat wynagrodzeń i obciążeń socjalnych były zawyżone i niereprezentatywne, ponieważ uwzględniały koszty pracowników niepowiązanych z procesem produkcji (członków personelu niebędący pracownikami takich jak właściciel, wspólnicy, członkowie rodziny nieobjęci wynagrodzeniem). Liczba pracowników przedstawiona w badaniu odzwierciedlała ponadto stan na koniec roku, a nie średnią z danego roku. Pandemia COVID-19 wywarła istotny wpływ na sytuację w 2020 r., doprowadzając do zwolnienia wielu pracowników z powodu niskiego poziomu działalności gospodarczej – z tego względu podzielenie rocznych kosztów pracy przez liczbę pracowników według stanu na koniec roku skutkowało zawyżeniem kosztu pracy na pracownika.
- (60) W świetle zgłoszonych uwag Komisja dokonała przeglądu danych IBGE i wykluczyła dane dotyczące wynagrodzeń i obciążeń socjalnych pracowników niepowiązanych z procesem produkcji. Opierając się na danych dotyczących zmiany stopy bezrobocia z początku i z końca 2020 r. ⁽¹⁵⁾, Komisja obliczyła również średnią liczbę pracowników w 2020 r., którą wykorzystwała następnie w swoich obliczeniach.
- (61) Te same strony argumentowały ponadto, że zgodnie z definicją przedstawioną na stronie internetowej MOP ⁽¹⁶⁾ dni ustawowo wolne od pracy i dni wolne od pracy zostały już odliczone w ujęciu rocznym, a zatem dostosowanie danych statystycznych MOP dotyczących liczby godzin roboczych w tygodniu o okresy wakacji i dni ustawowo wolne od pracy nie było konieczne. W przeciwnym wypadku Komisja powinna przyjąć 44 godziny pracy w tygodniu jako podstawę przy obliczaniu wartości odniesienia dla kosztów pracy.
- (62) Komisja dokonała przeglądu swoich obliczeń. Liczbę godzin faktycznie przepracowanych w roku obliczono, mnożąc liczbę godzin faktycznie przepracowanych w tygodniu (zgodnie z definicją przedstawioną przez MOP) przez liczbę tygodni w roku, bez odejmowania dni, w których nie świadczonej pracy.

⁽¹⁴⁾ <https://www.ibge.gov.br/en/access-to-information/institutional/the-ibge.html>

⁽¹⁵⁾ Źródło: IBGE, <https://www.ibge.gov.br/en/statistics/social/labor/16809-quarterly-disseminationpnad2.html?=&t=series-historicas>.

⁽¹⁶⁾ „Faktycznie przepracowane godziny nie obejmują m.in. następujących okresów, w których dana osoba nie świadczyła pracy: a) urlopu wypoczynkowego, dni ustawowo wolnych od pracy, zwolnienia chorobowego, urlopu rodzicielskiego lub urlopu macierzyńskiego/ojcowskiego, innego urlopu ze względów osobistych lub rodzinnych lub okresu pełnienia służby publicznej; b) czasu dojazdu z miejsca zamieszkania do miejsca pracy i z powrotem w przypadku gdy dana osoba nie wykonuje w tym czasie żadnej produktywnych działalności związanej z pracą; c) czasu spędzonego na określonego rodzaju działalności edukacyjnej; d) dłuższych przerw różniących się od krótkich okresów odpoczynku, podczas których nie wykonuje się żadnej produktywnych działalności (takich jak przerwy na posiłek lub naturalne przerwy na odpoczynek w trakcie długich wyjazdów)”. Źródło: <https://ilostat.ilo.org/resources/concepts-and-definitions/description-wages-and-working-time-statistics/>

Należności celne przywózowe stosowane przy zakupie surowców

- (63) Producenci eksportujący objęci próbą twierdzili, że dodanie brazylijskich należności celnych przywózowych do cen importowych surowców było nieprawidłowe, ponieważ celem odniesienia do kraju reprezentatywnego jest ustalenie niezniekształconych cen, które chińscy producenci eksportujący powinni zapłacić, co wymaga zastosowania odpowiedniej chińskiej stawki należności celnych przywózowych.
- (64) Wartość normalna powinna odzwierciedlać niezniekształconą cenę surowców w reprezentatywnym kraju (w tym przypadku w Brazylii). Powinna ona zatem odzwierciedlać cenę, jaką producent beczek zapłaciłby w Brazylii za surowce dostarczone do zakładu. Gdyby nie dodano należności celnych przywózowych w Brazylii, uzyskane wartości odniesienia nie odzwierciedlałyby niezniekształconej ceny na rynku brazylijskim, lecz jedynie średnią cenę CIF w danych krajach wywożących surowce. Byłoby to sprzeczne z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Argument stron został zatem odrzucony.
- (65) Po ostatecznym ujawnieniu producenci eksportujący objęci próbą powtórzyli swoje argumenty przedstawione na etapie tymczasowym dotyczące należności celnych przywózowych nałożonych na zakup surowców bez przedstawienia jakichkolwiek dodatkowych dowodów. Argumenty te zostały już odrzucone w poprzednim motywie.
- (66) Biorąc pod uwagę wszystkie informacje przedstawione przez zainteresowane strony, w celu określenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, w odniesieniu do Brazylii zidentyfikowano następujące czynniki produkcji i ich źródła:

Tabela 1

Czynniki produkcji beczek

Czynnik produkcji	Kod towaru	Wartość niezniekształcona
Surowce		
Zwoje stali nierdzewnej	721933	16,73 CNY/kg
Dozowniki	84819090, 84818031 oraz 84818039	386,99 CNY/kg
Szyjki	73269090	100,27 CNY/kg
Złom	720421	8,86 CNY/kg
Siła robocza		
Koszty pracy dotyczące faktycznie przepracowanej godziny w sektorze produkcji opakowań metalowych, przedsiębiorstwa zatrudniające od 100 do 499 pracowników	Nie dotyczy	48,41–54,32 CNY/godzinę (w zależności od sytuacji panującej w przedsiębiorstwie)
Energia		
Energia elektryczna	Nie dotyczy	0,7475 CNY/kWh

3.1.4. Obliczanie wartości normalnej

- (67) Szczegóły dotyczące obliczania wartości normalnej przedstawiono w motywach 96–100 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (68) Dwaj producenci eksportujący objęci próbą twierdzili, że zysk brazylijskiego producenta opakowań z metali lekkich wynoszący 24,4 % nie był wiarygodny przy konstruowaniu wartości normalnej, ponieważ był on wysoki w porównaniu z zyskiem docelowym unijnych producentów beczek wynoszącym 12 %. Zaproponowali, aby w zamian wykorzystać zysk w wysokości 12,2 % odnotowany przez malezyjskiego producenta bębnow stalowych, ponieważ uznali, że jest on bardziej wiarygodny, gdyż ściśle odpowiadał zyskowi docelowemu przemysłu Unii.

- (69) Komisja zauważyła, że zysk docelowy producentów unijnych nie jest porównywalny z zyskiem przedsiębiorstw w kraju reprezentatywnym – zarówno w Brazylii, jak i w Malezji. Po pierwsze, kontekst i cel, w jakim ustanowiono te zyski, są różne. Zysk w kraju reprezentatywnym wykorzystuje się jako wskaźnik zastępczy dla nieznieskształconego zysku, który zostałby osiągnięty w państwie niepodlegającym znaczącym zakłóceniom. Poziomy rozwoju tego państwa musi być podobny do poziomu rozwoju państwa, którego dotyczy postępowanie i w którym występują znaczące zakłócenia. Natomiast zysk docelowy przemysłu Unii to zysk wypracowany normalnie na rynku unijnym przez przemysł w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu towarów po cenach dumpingowych. Innymi słowy, zysk docelowy opiera się na poziomie zysku przemysłu Unii w latach poprzedzających przywóz towarów po cenach dumpingowych skutkujący powstaniem szkody, natomiast zysk przedsiębiorstwa w kraju reprezentatywnym opiera się na zysku osiągniętym w danym roku obrotowym. W związku z tym zmienne służące do ustalenia zysku docelowego przemysłu Unii i wartości odniesienia dla zysku w kraju reprezentatywnym są różne. Zyski te oblicza się ponadto za pomocą różnych sposobów. Zysk docelowy przemysłu Unii wyraża się w obrotach, natomiast zysk w kraju reprezentatywnym wyraża się w kosztach sprzedanych towarów. W rezultacie te poziomy zysku są nieporównywalne, a fakt, że zysk proponowanego malezyjskiego producenta jest bliższy zyskowi docelowemu przemysłu Unii nie ma zatem znaczenia. Wniosek stron został odrzucony.
- (70) Dwóch producentów eksportujących objętych próbą twierdziło również, że brak szczegółowych informacji w Orbis⁽¹⁷⁾ dotyczących „pozostałych kosztów operacyjnych” wykorzystywanych do obliczania kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku sprawił, że dane Orbis były bezużyteczne. Dodali oni, że dokładne źródło danych Orbis dotyczących brazylijskiego producenta wskazanego przez Komisję było nieznane, przez co dane Orbis były mniej wiarygodne niż zbadane sprawozdania finansowe proponowanego malezyjskiego producenta bębnow stalowych.
- (71) Komisja wskazała, że w wyniku ujawnienia tymczasowych ustaleń podano informacje na temat źródła danych Orbis dotyczących producenta brazylijskiego, którym to źródłem były informacje pochodzące z lokalnego rejestru urzędowego oparte na GAAP⁽¹⁸⁾. Glosariusz dotyczący danych i wskaźników w Orbis zawiera ponadto definicję pozostałych kosztów operacyjnych, zgodnie z którą są to „wszystkie koszty niezwiązane bezpośrednio z produkcją sprzedanych towarów, takie jak koszty handlowe, koszty administracyjne itp., oraz opis tych kosztów”, pozwalającą wyjaśnić wątpliwości stron.
- (72) Na końcowym etapie dochodzenia Komisja skorygowała również błąd pisarski dotyczący obliczenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku Metalurgica Mococa SA w Brazylii. W rezultacie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk wyrażone jako odsetek kosztów sprzedanych towarów i zastosowane do nieznieskształconych kosztów produkcji wyniosły odpowiednio 8,67 % i 22,52 %.
- (73) Na tej podstawie Komisja skonstruowała wartość normalną dla każdego rodzaju produktu na podstawie ceny *ex-works* zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (74) Po ostatecznym ujawnieniu producenci eksportujący objęci próbą powtórzyli swoje argumenty przedstawione na etapie tymczasowym dotyczące poziomu zysków, na jakim oparła się Komisja, bez przedstawienia jakichkolwiek dodatkowych dowodów. Argumenty te zostały już odrzucone w motywie 69.

3.2. Cena eksportowa

- (75) Szczegóły dotyczące obliczania ceny eksportowej przedstawiono w motywach 101–103 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W związku z tym, że nie otrzymano żadnych uwag, Komisja potwierdziła swoje tymczasowe ustalenia.

3.3. Porównanie

- (76) Szczegóły dotyczące porównania wartości normalnej i ceny eksportowej przedstawiono w motywach 104–105 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W związku z tym, że nie otrzymano żadnych uwag, Komisja potwierdziła swoje tymczasowe ustalenia.

⁽¹⁷⁾ Baza danych Orbis dostarczona przez Bureau Van Dick (<https://orbis.bvdinfo.com>).

⁽¹⁸⁾ Ogólnie przyjęte zasady rachunkowości.

3.4. Margines dumpingu

- (77) Jak wyjaśniono w motywach 32–73, po otrzymaniu argumentów zainteresowanych stron i po przeprowadzeniu dalszego dochodzenia Komisja dokonała weryfikacji marginesów dumpingu i ponownie je obliczyła.
- (78) Jak wyjaśniono w motywie 111 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja stwierdziła na etapie tymczasowym, że poziom współpracy producentów eksportujących był niski. Jak wyjaśniono w motywie 97, Komisja ustaliła na ostatecznym etapie, że prawdopodobieństwo prowadzenia działalności na rynku unijnym przez innych znaczących chińskich producentów eksportujących jest jednak niewielkie. W związku z tym Komisja stwierdziła na ostatecznym etapie, że poziom współpracy był wysoki (powyżej 90 %), i uznała za stosowne ustalenie marginesu dumpingu w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących na poziomie najwyższego marginesu dumpingu ustalonego w odniesieniu do producentów eksportujących objętych próbą.
- (79) W następstwie zmian wprowadzonych po ostatecznym ujawnieniu ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF (koszt, ubezpieczenie, fracht) na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	85,5 %
Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	67,3 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	77,9 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	85,5 %

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (80) Zgodnie z informacjami udostępnionymi Komisji produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez ośmiu producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (81) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 1 926 200 beczek. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu makroekonomicznym, udzielonych przez skarżącego oraz zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Jak wskazano w motywie 7 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, objęci próbą producenci unijni odpowiadali za około 73 % szacunkowej całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego.
- (82) Wobec braku uwag dotyczących definicji przemysłu Unii i jego poziomów produkcji potwierdzono wnioski zawarte w motywach 113 i 114 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.2. Dodatkowe działania dochodzeniowe podejmowane w następstwie wprowadzenia środków tymczasowych

- (83) Po wprowadzeniu środków tymczasowych, jak wyjaśniono w motywie 8, Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie informacji wskazanych w motywach 140 i 141 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dotyczących wielkości przywozu beczek z Chin. W tym kontekście i zgodnie z opisem zawartym w sekcjach 4.2.1, 4.2.2, 4.2.3, 4.2.4. i 4.2.5 Komisja: (i) zwróciła się do organów celnych Hiszpanii i Rumunii o przekazanie szczegółowych danych organów celnych dotyczących przywozu towarów objętych kodami CN odpowiednimi dla beczek; (ii) zwróciła się do objętych próbą i nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących o przekazanie danych dotyczących wywozu beczek w 2022 r. w celu ich zestawienia z bardziej precyzyjnymi oficjalnymi statystykami dotyczącymi przywozu dostępnymi w odniesieniu do okresu po wszczęciu dochodzenia; (iii) wysłała dodatkowe wnioski o przekazanie danych do pięciu głównych importerów wskazanych w skardze, zwracając się o udzielenie informacji na temat ich dostawców i wielkości zakupów w całym okresie badanym; (iv) zweryfikowała sprzedaż nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących do UE w okresie badanym; oraz (v) po zakończeniu etapu tymczasowego starała się również zebrać więcej informacji na temat małych browarów.

4.2.1. Analiza danych organów celnych otrzymanych od organów celnych Hiszpanii i Rumunii

- (84) Dane organów celnych z Rumunii i Hiszpanii przeanalizowano za pomocą tej samej metody, co w przypadku pierwotnej analizy opisanej w motywie 127 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Chociaż ta dodatkowa analiza umożliwiła Komisji dopracowanie szacunków dotyczących przywozu beczek do Unii w oparciu o analizę danych organów celnych, włączenie Hiszpanii i Rumunii nie miało większego wpływu na ogólne wielkości przywozu ani tendencje w zakresie szacowanych wielkości.

4.2.2. Porównanie danych dotyczących sprzedaży producentów eksportujących po okresie objętym dochodzeniem z danymi dotyczącymi przywozu zawartymi w bazie danych nadzoru ⁽¹⁹⁾ i art. 14 ust. 6 ⁽²⁰⁾

- (85) Jak wyjaśniono w motywie 83, Komisja zwróciła się do wszystkich sześciu współpracujących (zarówno objętych próbą, jak i nieobjętych próbą) producentów eksportujących o dane dotyczące wywozu beczek w 2022 r. w celu porównania tych danych liczbowych z danymi na poziomie kodu TARIC ⁽²¹⁾ dotyczącymi przywozu beczek, a tym samym w celu sprawdzenia, czy mogą istnieć eksporterzy sprzedający beczki na rynek unijny, których do tej pory nie objęto dochodzeniem. Wszystkich sześciu współpracujących producentów eksportujących dostarczyło wymagane dane.
- (86) Dane na poziomie kodu TARIC dotyczące przywozu beczek są dostępne w bazie danych nadzoru od dnia 14 maja 2022 r., tj. od dnia następującego po wszczęciu dochodzenia. Występuje ponadto nieuniknione opóźnienie czasowe między dniem, w którym producent eksportujący rejestruje sprzedaż, a dniem, w którym przesyłka ta dociera do organów celnych Unii. Komisja uznała, że średnie opóźnienie czasowe wynosiło 30 dni, w oparciu o informacje dostarczone przez producentów eksportujących ⁽²²⁾. Komisja porównała zatem zgłoszone dane dotyczące sprzedaży za każdy miesiąc, począwszy od maja, z danymi dotyczącymi nadzoru w zakresie przywozu za następny miesiąc.
- (87) Przy zastosowaniu wyżej wspomnianej metody porównawczej całkowita sprzedaż beczek do Unii zgłoszona przez współpracujących producentów eksportujących w okresie od maja do września 2022 r. była o około 1 % wyższa niż łączny przywóz odnotowany w bazie danych nadzoru w okresie od czerwca do października 2022 r. w przeliczeniu na kilogram. W wyniku porównania w ten sam sposób sprzedaży w okresie od maja do grudnia 2022 r. z danymi z bazy danych nadzoru za okres od czerwca 2022 r. do stycznia 2023 r. wykazano, że wielkość sprzedaży zadeklarowana przez producentów eksportujących była jeszcze wyższa w porównaniu z wielkością przywozu zarejestrowaną w bazie danych nadzoru, co wydaje się wynikać z opóźnienia czasowego w rejestrowaniu przywozu w organach celnych Unii od momentu zarejestrowania go jako sprzedaży przez producentów eksportujących.
- (88) Na podstawie tego porównania Komisja stwierdziła, że współpracujący producenci eksportujący byli jedynymi producentami eksportującymi sprzedającymi beczki do Unii, przynajmniej w okresie od początku maja 2022 r.

4.2.3. Dane od importerów niepowiązanych i małych browarów

- (89) Ponadto Komisja ponownie skontaktowała się z pięcioma głównymi importerami wskazanymi w skardze ⁽²³⁾, zwracając się o udzielenie informacji na temat ich dostawców i wielkości zakupów w całym okresie badanym;
- (90) Tylko dwóch z pięciu importerów (KSM Keg i IMEXA) przekazało wymagane dane. Jeden z importerów (My Kegs) zwrócił się o przedłużenie terminu na dostarczenie danych i pomimo przedłużenia tego terminu nie przekazał wymaganych danych.

⁽¹⁹⁾ Baza danych utworzona zgodnie z art. 55 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447. Dodatkowe informacje można uzyskać pod adresem: https://taxation-customs.ec.europa.eu/online-services/online-services-and-databases-customs/surveillance-system_en

⁽²⁰⁾ Baza danych oparta na art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

⁽²¹⁾ Dane uszczegółowione na poziomie 10-cyfrowych kodów towarów („kodów TARIC”).

⁽²²⁾ Współpracujący producenci eksportujący objęci próbą i nieobjęci próbą oszacowali, że czas, jaki upłynął od dnia zarejestrowania określonej sprzedaży do dnia odprawy celnej tej przesyłki przez organy celne Unii, wynosi od 25 do 50 dni. Średnie opóźnienie czasowe wyniosłoby zatem 37,5 dnia. Ponieważ wyżej wspomniani producenci eksportujący zgłaszali jednak Komisji swoją sprzedaż co miesiąc, Komisja przyjęła, że opóźnienie czasowe wynosi 30 dni (jeden miesiąc), aby móc w odpowiedni sposób porównać dane dotyczące sprzedaży za każdy miesiąc z odpowiednim miesięcznym okresem w ramach bazy danych nadzoru.

⁽²³⁾ Keg Trade s.r.o, Imexa, My Kegs (VP Trading), KegExchange, i KSM Keg.

- (91) Z analizy danych przedłożonych przez dwóch wyżej wspomnianych importerów wynika, że w okresie badanym dokonywali oni zakupu beczek wyłącznie od dwóch współpracujących producentów eksportujących objętych próbą i jednego współpracującego producenta eksportującego nieobjętego próbą. Wielkość sprzedaży zgłoszona przez odpowiednich współpracujących producentów eksportujących w dużej mierze odpowiadała wielkości zakupów zgłoszonej przez dwóch importerów.
- (92) W uzyskanych danych, choć wprawdzie nie obejmowały one wszystkich importerów, nie ujawniono wywozu dokonywanego przez producenta eksportującego, który nie współpracował w ramach dochodzenia.

4.2.4. *Kontrola krzyżowa danych dotyczących przywozu dostarczonych przez współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą*

- (93) Komisja starała się uzyskać pewność, że producenci eksportujący nieobjęci próbą nie zaniżali wielkości sprzedaży do Unii w okresie badanym. Zgodnie z wyjaśnieniem zawartym w sekcji 4.2.2 powyżej w wyniku porównania danych dotyczących sprzedaży objętych próbą i nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących z oficjalnymi statystykami dotyczącymi przywozu dostępnymi w bazie danych nadzoru nie wykazano, aby którykolwiek producent eksportujący zaniżał wielkość swojej sprzedaży do Unii w 2022 r. Komisja porównała dane dostarczone przez nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących dotyczące zgłoszonej wielkości sprzedaży do Unii w 2022 r. z danymi na poziomie kodu TARIC. W odniesieniu do ich udziału w łącznym przywozie z Chin zgłoszonym w okresie badanym ⁽²⁴⁾ Komisja porównała dane ze współpracującymi użytkownikami i importerami. Na tej podstawie Komisja nie znalazła dowodów świadczących o tym, że dane dostarczone przez producentów eksportujących są niedokładne.

4.2.5. *Informacje dotyczące małych browarów*

- (94) Po wprowadzeniu środków tymczasowych nie zgłosiły się żadne małe browary. W związku z tym Komisja nie była w stanie uzyskać z tego źródła żadnych dalszych informacji na temat przywozu z Chin.

4.2.6. *Wnioski dotyczące przywozu*

- (95) Z porównania danych dotyczących sprzedaży uzyskanych od sześciu współpracujących producentów eksportujących z danymi na poziomie kodu TARIC z bazy danych nadzoru oraz z danymi uzyskanymi od importerów niepowiązanych i użytkowników wynika, że zgłoszona liczba beczek sprzedanych na rynek unijny w 2022 r. przez współpracujących producentów eksportujących odpowiada w dużym stopniu łącznemu przywozowi beczek z Chin na rynek unijny w omawianym okresie. Komisja przeprowadziła ponadto analizę przywozu w ramach dodatkowego kodu TARIC C999. Dodatkowy kod TARIC C999 jest stosowany do rejestrowania przywozu od niewspółpracujących producentów eksportujących. Z bazy danych, o której mowa w art. 14 ust. 6, i bazy danych nadzoru wynika, że w okresie od stycznia do marca 2023 r. wielkość przedmiotowego przywozu nie była znacząca. Świadczy to również o tym, że współpracujący producenci eksportujący byli prawdopodobnie głównymi producentami eksportującymi beczki do Unii w okresie badanym.
- (96) W wyniku analizy danych uzyskanych od dwóch importerów, którzy odpowiedzieli na wnioski Komisji o udostępnienie danych, podobnie nie wykazano istnienia innych producentów eksportujących.
- (97) Biorąc pod uwagę powyższe, Komisja nie mogła potwierdzić, że przed wszczęciem postępowania na rynku unijnym działali znaczący chińscy producenci, którzy zaprzestali wywozu na początku maja 2022 r., na krótko przed wszczęciem postępowania.
- (98) Komisja przypomniała ponadto, że wykonana przez nią analiza szczegółowych danych zgromadzonych przez organy celne, o której mowa w motywie 127 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, opierała się na określonych założeniach. Potencjalne nieścisłości mogą wynikać ze wzoru konwersji, zgodnie z którym „1 beczka = 10 kg”, jak również z różnic w stopniu dokładności opisów towarów w danych organów celnych poszczególnych państw członkowskich. W tym względzie warto zauważyć, że po uwzględnieniu dwóch kolejnych państw członkowskich w analizie danych organów celnych (Rumunii i Hiszpanii) dane organów celnych przekazane przez Belgię stanowiły ponad 70 % całkowitej różnicy między dolną a górną wartością potencjalnego przywozu beczek wynikającą z analizy. Jednocześnie w okresie badanym Belgia miała duży udział w przywozie beczek w porównaniu ze wszyst-

⁽²⁴⁾ Udział beczek sprzedawanych przez producentów eksportujących nieobjętych próbą w całkowitej rocznej sprzedaży z Chin wahał się od 2 do 10 % w ciągu czterech lat okresu badanego i wyniósł 7 % w 2022 r.

kimi państwami członkowskimi, których dane organów celnych przeanalizowała Komisja. W przypadku statystyk dotyczących przywozu odnoszących się do Belgii, zakres wielu opisów artykułów zawartych w deklaracjach był dość szeroki i mógł, ale nie musiał, dotyczyć konkretnie beczek. W związku z tym, bez uszczerbku dla tymczasowych ustaleń w odniesieniu do danych liczbowych dotyczących przywozu przedstawionych w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych oraz zgodnie z podejściem zachowawczym, Komisja postanowiła oprzeć swoje ostateczne ustalenia na wielkościach sprzedaży zgłoszonych przez sześciu współpracujących producentów eksportujących do Unii w całym okresie badanym.

- (99) W rezultacie Komisja ustaliła w niniejszym rozporządzeniu wielkość przywozu z Chin, udział w rynku i konsumpcję w Unii na podstawie wielkości wywozu do Unii zgłoszonych przez sześciu współpracujących producentów eksportujących w okresie badanym.

4.3. Konsumpcja w Unii

- (100) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii (sztuki)

	2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem
Całkowita konsumpcja w Unii	3 493 180	2 481 922	1 703 848	941 237
Indeks	100	71	49	27

Źródło: Odpowiedzi producentów unijnych i współpracujących producentów eksportujących na pytania zawarte w kwestionariuszu (zob. sekcja 4.4.1).

- (101) Komisja ustaliła poziom konsumpcji beczek w Unii na podstawie łącznej sprzedaży przemysłu Unii w UE powiększonej o łączny przywóz z Chin zgłoszony przez sześciu współpracujących producentów eksportujących.
- (102) Na etapie tymczasowym przywóz z innych państw trzecich do Unii nie został wzięty pod uwagę, ponieważ uznano go za znikomy. Nie otrzymano żadnych uwag w tej sprawie. Dodatkowe dane otrzymane od dwóch importerów po wprowadzeniu środków tymczasowych nie były ponadto sprzeczne z tym wnioskiem. Z tego powodu potwierdzono wnioski zawarte w motywie 119 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (103) Przez wykorzystanie wielkości przywozu do Unii z Chin ustalonej na podstawie danych zgłoszonych przez współpracujących producentów eksportujących (zob. sekcja 4.4.1 poniżej) całkowita konsumpcja w Unii również wykazywała tendencję spadkową w okresie badanym. W porównaniu z konsumpcją według danych opublikowanych w tabeli 2 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych ogólna tendencja w latach 2018–2020 (do OD) nie zmienił się w znaczącym stopniu.
- (104) Po początkowym spadku o 29 % nastąpiło znaczące ograniczenie konsumpcji w szczytowym okresie pandemii COVID-19. Lockdowny skutkujące zamykaniem barów/restauracji spowodowały znaczny spadek zapotrzebowania na beczki w tym okresie. Ze względu na ogólną niepewność i brak przychodów użytkownicy beczek (producenci napojów) byli zmuszeni odłożyć w czasie planowane zakupy beczek.
- (105) Sytuacja ta utrzymywała się w całym okresie objętym dochodzeniem, i, jak wyjaśniono w motywie 139, konsumpcja zaczęła się poprawiać po okresie objętym dochodzeniem (od 2022 r.), kiedy to skutki pandemii COVID-19 osłabły i wzrósł popyt na napoje beczkowe. W rezultacie ogólny popyt wzrósł o 122 % w 2022 r. w porównaniu z okresem objętym dochodzeniem do poziomu nieznacznie poniżej poziomu w okresie sprzed pandemii COVID-19 (2019 r.).
- (106) Żadne z zainteresowanych stron nie zakwestionowały danych dotyczących konsumpcji po wprowadzeniu środków tymczasowych.

4.4. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.4.1. Metodyka zastosowana w celu ilościowego określenia wielkości przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (107) Produkt objęty postępowaniem jest przywożony do Unii w ramach dwóch kodów CN (ex 7310 10 00 i ex 7310 29 90), w zależności od pojemności beczki. Beczki o pojemności ≥ 50 litrów, ale ≤ 300 litrów są objęte kodem CN 7310 10 00, natomiast beczki o pojemności < 50 litrów są objęte kodem CN 7310 29 90 („odpowiednie kody CN”). Poza produktem objętym dochodzeniem wspomniane dwa kody CN obejmują również szerokie spektrum innych produktów (np. puszki, pudełka blaszane, żłoby na paszę dla zwierząt gospodarskich, wiadra, gaśnice, kanistry i zbiorniki do różnych zastosowań, butelki na wodę, beczki stalowe itp.). Ustalenie wielkości przywozu wyłącznie na podstawie kodów CN nie było zatem możliwe.
- (108) Jak wyjaśniono w sekcji 4.2.5, w świetle dowodów zgromadzonych w aktach sprawy i odpowiednich badań na podstawie danych z okresu po OD Komisja na ostatecznym etapie przyjęła zachowawcze podejście i założyła, że wielkości przywozu zgłoszone przez współpracujących producentów eksportujących odpowiadają całkowitej wielkości przywozu beczek z Chin w okresie badanym. W rezultacie Komisja dokonała ostatecznych ustaleń dotyczących wielkości przywozu z Chin na podstawie danych zgłoszonych przez współpracujących producentów eksportujących, które to dane przedstawiono poniżej w tabeli 3.

Tabela 3

Przywóz do Unii (w szt.) i udział w rynku

	2018	2019	2020	OD
Wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie (sztuki)	617 607	357 404	224 546	118 460
<i>Indeks</i>	100	58	36	19
Udział w rynku	18 %	14 %	13 %	13 %
<i>Indeks</i>	100	81	75	71

Źródło: współpracujący producenci eksportujący

- (109) Rozwój wielkości przywozu i udziałów w rynku zmienił się w porównaniu z wielkościami przywozu określonymi na podstawie statystyk celnych opublikowanych w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych w tabeli 6. Udział przywozu z Chin w rynku początkowo zmniejszył się o 4 punkty procentowe w latach 2018–2019. Następnie udział ten nieznacznie zmniejszył się o jeden punkt procentowy w 2020 r. w czasie wybuchu pandemii COVID-19 i wprowadzenia obostrzeń zarówno w Unii, jak i w Chinach i pozostał bez zmian w okresie objętym dochodzeniem pomimo dalszego stosowania rygorystycznych środków sanitarnych i trwającego kryzysu kontenerowego mającego wpływ na wywóz z Chin.

4.4.2. Ceny importowe z państwa, którego dotyczy postępowanie: podcięcie cenowe i tłumienie cen

- (110) Jak określono w sekcji 4.3.3.3 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, poza ustaleniem podcięcia cenowego Komisja uznała, że dochodziło również do znaczącego tłumienia cen w rozumieniu art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Z uwagi na znaczną presję cenową spowodowaną tanim przywozem towarów po cenach dumpingowych od chińskich producentów eksportujących, przemysł Unii nie był w stanie podnieść poziomu cen w okresie objętym dochodzeniem stosownie do zmiany kosztów produkcji, aby wypracować rozsądny poziom zysków.
- (111) Średnia cena sprzedaży przemysłu Unii zmniejszyła się w okresie badanym o niemal 10 %. Jednocześnie w tym samym okresie koszty produkcji wzrosły o 16 %, co sprawiło, że cena sprzedaży przemysłu Unii była znacznie niższa od jego kosztów produkcji. Koszty produkcji zwiększyły się znacząco w szczególności w 2020 r. i w okresie objętym dochodzeniem, podczas gdy cena musiała być utrzymywana na stabilnym poziomie z uwagi na presję cenową wywieraną przez wywóz z Chin. Poziom zaniżania cen w okresie objętym dochodzeniem wyniósł powyżej 50 %.

- (112) Opisana sytuacja wyraźnie odbiła się na rentowności przemysłu Unii. Rentowność, która w 2018 r. wynosiła 12 %, obniżała się gwałtownie przez pozostałą część omawianego okresu, w szczególności w 2020 r. i w okresie objętym dochodzeniem.
- (113) Zmiany poziomu tych trzech wskaźników wyraźnie wskazują, że przemysł podlegał silnej presji cenowej ze strony przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin, co zmusiło go do prowadzenia sprzedaży po cenach poniżej kosztów produkcji. Jak wyjaśniono dalej w sekcji 5.1, opisana sytuacja doprowadziła do ewidentnego tłumienia cen przemysłu Unii.
- (114) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń dwóch producentów eksportujących objętych próbą i rząd ChRL twierdzili, że Komisja nie przedstawiła im wystarczająco szczegółowych informacji i wyjaśnień dotyczących obliczeń ich odpowiednich marginesów podjęcia cenowego i zaniżania cen bez podania przyczyny nadania tym informacjom klauzuli poufności, co stanowiło naruszenie przysługującego im prawa do obrony – producenci eksportujący ponownie przedstawili te same uwagi w ostatecznym ujawnieniu.
- (115) W tym względzie Komisja odnotowała, że niektóre dane na poziomie PCN (tj. średnia cena i wielkość sprzedaży) uznano za poufne nie tylko, aby chronić poufne informacje handlowe producentów unijnych przed chińskimi eksporterami, ale również aby chronić poufność informacji handlowych poszczególnych objętych próbą producentów unijnych przed innymi objętymi próbą producentami unijnymi. W art. 6 ust. 7 i art. 20 rozporządzenia podstawowego przewidziano określone prawa do informacji i przekazywania ustaleń zainteresowanym stronom. Zgodnie jednak z art. 19 rozporządzenia podstawowego zasady określające prawo do informacji należy pochodzić z wymogami poufności, zwłaszcza z obowiązkiem przestrzegania tajemnicy handlowej przez instytucje⁽²⁵⁾, jako że ochrona tajemnic handlowych stanowi ogólną zasadę prawa Unii⁽²⁶⁾. Co więcej, ani producenci eksportujący, ani rząd ChRL nie przedstawili żadnego wyjaśnienia, na czym miałyby polegać naruszenie ich prawa do obrony na skutek domniemanego niewystarczającego ujawnienia. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone jako niezasadnione.
- (116) Wobec braku innych uwag dotyczących cen importowych i podjęcia cenowego Komisja potwierdziła wnioski przedstawione w motywach 146–154 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.5.1. Uwagi ogólne

- (117) Po wprowadzeniu środków tymczasowych nie wpłynęły żadne uwagi ani nie dokonano żadnych dodatkowych ustaleń w sprawie następujących wskaźników makroekonomicznych: produkcji, mocy produkcyjnych, wykorzystania mocy produkcyjnych, wielkości sprzedaży, wzrostu, zatrudnienia i wydajności oraz poprawy sytuacji po wcześniejszym dumpingu. W związku z tym Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 160–163, 165, 167–169 i 171 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.5.2.1. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (118) Potwierdzono wnioski dotyczące wielkości sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym przedstawione w motywie 165 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W związku z przyjęciem zachowawczego podejścia do ustalenia wielkości przywozu (zob. sekcja 4.2.5), należało jednak również skorygować rozwój udziału przemysłu Unii w rynku. Wielkość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się zatem w okresie badanym następująco:

⁽²⁵⁾ Wyrok z dnia 1 czerwca 2017 r., Changmao Biochemical Engineering/Rada, T-442/12, EU:T:2017:372, pkt 142; wyrok z dnia 30 czerwca 2016 r., Jinan Meide Casting/Komisja, T-424/13, EU:T:2016:378, pkt 94; wyrok z dnia 20 marca 1985 r., Timex/Rada i Komisja, 264/82, ECLI:EU:C:1985:119, pkt 24; wyrok z dnia 18 grudnia 1997 r., Ajinomoto i NutraSweet/Rada, T-159/94 i T-160/94, EU:T:1997:209, pkt 83; wyrok z dnia 11 lipca 2013 r., Hangzhou Duralamp Electronics/Rada, T-459/07, EU:T:2013:369, pkt 115; wyrok z dnia 25 września 1997 r., Shanghai Bicycle/Rada, T-170/94, EU:T:1997:134, pkt 122.

⁽²⁶⁾ Wyrok z dnia 30 czerwca 2016 r., Jinan Meide Casting/Komisja, T-424/13, EU:T:2016:378, pkt 165, przywołujący wyrok z dnia 29 marca 2012 r., Interseroh Scrap and Metals Trading, C-1/11, EU:C:2012:194, pkt 43.

Tabela 4

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w szt.)	2 875 573	2 124 518	1 479 302	822 777
<i>Indeks</i>	100	74	51	29
Udział w rynku	82 %	86 %	87 %	87 %
<i>Indeks</i>	100	104	105	106

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym wskaźników makroekonomicznych przekazane przez skarżącego

- (119) Rozwój udziału przemysłu Unii w rynku zmienił się nieznacznie w porównaniu z danymi pochodzącymi ze statystyk dotyczących przywozu opublikowanych w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. Ze statystyk dotyczących przywozu wynikało, że w latach 2018 i 2019 sytuacja była stabilna, po czym nastąpił spadek o 5 punktów procentowych w 2020 i o kolejne 10 punktów procentowych w okresie objętym dochodzeniem.
- (120) Z danych uzyskanych przy zastosowaniu zachowawczego podejścia wynika, że udział w rynku wzrósł o 4 punkty procentowe w latach 2018–2019, a następnie utrzymał się na stałym poziomie do końca okresu objętego dochodzeniem. Jak omówiono bardziej szczegółowo w sekcji 5.1.1, udział przemysłu Unii w rynku spadł o 14 punktów procentowych w 2022 r. w porównaniu z okresem objętym dochodzeniem na rzecz przywozu z Chin, który odnotował wzrost na tym samym poziomie (z 13 % do 27 %).
- (121) Rząd ChRL twierdził, że „choć udział w rynku i wielkość sprzedaży producentów unijnych spadły w okresie objętym dochodzeniem, spadek ten odpowiadał popytowi ze strony konsumentów”, a przyczyny tego spadku upatrywał w skutkach pandemii COVID-19 i inflacji cen produktów konsumenckich. Rząd ChRL nie przedstawił żadnych dowodów wskazujących na znaczną inflację cen produktów konsumenckich w okresie badanym albo świadczących o tym, że taka domniemana inflacja stanowiła przyczynę spadku popytu na beczki. Komisja sama stwierdziła jednak w motywie 120 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że konsumpcja faktycznie spadła na skutek pandemii COVID-19 i poszczególnych lockdownów wprowadzonych w Unii. Jak jednak wyjaśniono w motywach rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i w sekcji 5.1 poniżej, pomimo pandemii COVID-19, która spowodowała spadek popytu, udział w rynku zarówno przemysłu Unii, jak i chińskich producentów eksportujących nie zmienił się w znaczącym stopniu w latach 2019–2021 na znacznie mniejszym rynku, a Komisja stwierdziła, że przywóz z Chin wywierał znaczną presję cenową na przemysł Unii, który w był zmuszony utrzymać ceny na niskim poziomie i poniżej kosztów produkcji, i w rezultacie poniósł istotną szkodę. W związku z tym argumenty te zostały odrzucone jako nieuzasadnione.

4.5.2.2. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (122) W swoich uwagach dotyczących tymczasowych ustaleń skarżący twierdził, że w związku z tym, iż marginesy dumpingu ustalone na etapie tymczasowym wynosiły 65,3–91 %, wielkość marginesu dumpingu należy uznać za znaczną i należy ją uwzględnić w ocenie szkody, jak określono w art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (123) Komisja odnotowała, że faktycznie – w kontekście oceny wszystkich czynników i wskaźników istotnych z punktu widzenia oceny szkody poniesionej przez przemysł Unii – ustaliła w motywie 170 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, iż wielkość marginesów dumpingu rzeczywiście miała znaczny wpływ na przemysł Unii. Komisja ustaliła następnie, że marginesy dumpingu były jeszcze wyższe i wynosiły 70,2–92,3 % (zob. sekcja 3.4 powyżej). Na tej podstawie Komisja potwierdziła wniosek przedstawiony w motywie 170 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

- (124) Po wprowadzeniu środków tymczasowych nie wpłynęły żadne uwagi dotyczące żadnych wskaźników mikroekonomicznych (którymi są: ceny i czynniki wpływające na ceny, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału). W związku z tym Komisja potwierdza swoje wnioski przedstawione w motywach 172–185 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.4. Wnioski dotyczące szkody

- (125) Pomimo przedstawionych powyżej zmian wprowadzonych w danych dotyczących konsumpcji, przywozu i udziałów w rynku z główne wskaźniki makro- i mikroekonomiczne nadal wskazują na występowanie negatywnej tendencji w okresie badanym. Chociaż wydaje się, że udział wywozu z Chin w rynku spadł w 2019 r. i (nieznacznie) w 2020 r., a od tego czasu utrzymywał się na stabilnym poziomie w OD, informacje te należy analizować w kontekście szczególnej sytuacji bezprecedensowego wybuchu pandemii COVID-19 w 2020 r. i późniejszego upadku unijnego rynku boczki. Po nieznacznym spadku udziału w rynku w 2020 r. pomimo rygorystycznych środków w ramach tzw. polityki zero-covid i kryzysu kontenerowego w 2021 r. przywóz z Chin nadal utrzymał istotny udział w rynku, w znacznym stopniu tłumiąc ceny przemysłu Unii w OD. Komisja faktycznie potwierdziła, że marginesy zaniżania cen określone na etapie tymczasowym, na poziomie 52,9–58,8 %, doprowadziły do znacznego stłumienia cen na rynku i miały negatywny wpływ na przemysł Unii.
- (126) W uwagach poprzedzających ujawnienie i powtórzonych przy ujawnieniu tymczasowych i ostatecznych ustaleń dwóch objętych próbą producentów eksportujących twierdziło, że ceny docelowe przemysłu Unii poszczególnych modeli były niewiarygodne i niezgodne z logiką handlową. Ningbo i Penglai twierdziły, że ceny niektórych modeli o mniejszej objętości (5 i 10 litrów) przewyższały ceny modeli o większej objętości. Twierdziły również, że nie jest możliwe, aby jeden model boczki miał tę samą cenę docelową z dozownikami lub bez dozowników, a także że nieuzasadnione jest, aby dwa modele boczki o tej samej objętości, ale wyprodukowane według innych standardów, miały różną cenę docelową.
- (127) Po pierwsze, Komisja odnotowała, że większość boczki sprzedawanych na rynku Unii ma objętość co najmniej 20 litrów, a liczba sprzedawanych boczki o pojemności 5 i 10 litrów jest ograniczona – tj. na poziomie [0,4–0,6 %] całkowitej konsumpcji w Unii w OD. Z komercyjnego punktu widzenia możliwe jest, aby cena produktów niszowych produkowanych i sprzedawanych w ograniczonej liczbie przewyższała cenę produktów masowych sprzedawanych w znacznie większej liczbie. Co więcej, wielkość produkcji miała również wpływ na koszty produkcji. Zmiana typu produktu wymaga przeprowadzenia działań takich jak zmiana formy w prasie hydraulicznej i innych operacji, które powodują spowolnienie toku procesu produkcji. W przypadku dostosowania procesu produkcji na potrzeby produkcji kilkuset jednostek określonego typu produktu znacznie większy wpływ mają koszty stałe i inne koszty niż w przypadku produkcji dziesiątek tysięcy jednostek danego typu produktu.
- (128) Po drugie, Komisja odnotowała, że margines szkody przedstawiono w postaci zakresów, aby nie ujawniać informacji poufnych producentów unijnych, jak wyjaśniono powyżej w motywie 115. Na podstawie tych zakresów producenci eksportujący oszacowali zatem minimalną i maksymalną cenę docelową poszczególnych modeli. Wpływ dozowników na cenę produktu końcowego określa się na około 10 %. Różnica ta zawiera się w zakresach cen docelowych tych dwóch modeli. W przeciwieństwie zatem do tego, co twierdzą producenci eksportujący, cena tych dwóch modeli nie jest taka sama.
- (129) Komisja odnotowała ponadto, że objętość nie jest jedynym czynnikiem wpływającym na cenę. Inne czynniki takie jak standard niewątpliwie również miały wpływ. Fakt ten można również zaobserwować w przypadku cen eksportowych stosowanych przez tych dwóch producentów eksportujących objętych próbą, które to ceny wskazywały na różnicę rzędu niemal 50 % w przypadku dokładnie tych samych dwóch modeli boczki.
- (130) W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone jako nieuzasadnione.
- (131) W związku z pozostałymi uwagami przedstawionymi przez zainteresowane strony na temat ustaleń dotyczących szkody, do których odniesiono się w odpowiednich sekcjach powyżej, Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 186–188, 190 i 191 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i potwierdziła, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (132) W motywie 217 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja stwierdziła, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z Chin wyrządził szkodę poniesioną przez przemysł Unii.
- (133) Zgodnie z zachowawczym scenariuszem dotyczącym wielkości przywozu (jak wyjaśniono w sekcji 4.4.1 powyżej) Komisja przeprowadziła ocenę kwestii, czy wnioski dotyczące związku przyczynowego sformułowane w motywach 193–209 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych pozostają aktualne.
- (134) Wielkość przywozu z Chin zmniejszyła się w okresie badanym o 80 % z 617 607 sztuk w 2018 r. do 118 460 sztuk w 2021 r., a udział przywozu z Chin w rynku spadł z 18 % w 2018 r. do 13 % w okresie objętym dochodzeniem. Mimo spadku wielkości przywozu i udziału przywozu w rynku w porównaniu z początkiem okresu badanego wartości tych wskaźników pozostały znaczące w okresie objętym dochodzeniem.
- (135) Ponadto w całym okresie badanym wspomniany przywóz odbywał się po cenach znacznie niższych niż ceny przemysłu Unii. Jak wyjaśniono w sekcji 4.4.3.1 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przemysł Unii nie miał innego wyjścia niż dostosować się do niskich cen ustalonych przez chińskich producentów, aby zachować swój udział w rynku w okresie malejącej konsumpcji i rosnących kosztów produkcji. To z kolei doprowadziło do bardzo znacznego spadku rentowności wszystkich objętych próbą producentów unijnych, przez co generowane przez nich zyski (+12 % w 2018 r.) przekształciły się w znaczne straty (-9 % w 2021 r.) – w konsekwencji przełożyło się to na pogorszenie innych wskaźników finansowych, takich jak zwrot z inwestycji i przepływy środków pieniężnych. Jak wyjaśniono w sekcji 4.3.3 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, wspomniane tłumienie cen było jednoznacznie spowodowane zachowaniem chińskich producentów eksportujących oferujących beczki przywożone po cenach dumpingowych na rynku Unii.
- (136) Jak ustalono w motywach 190, 194 i 196–209 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych producenci eksportujący zaczęli wywierać presję cenową w 2019 r., kiedy to ich cena eksportowa spadła o 13 %. W tym samym okresie ceny przemysłu Unii obniżyły się o 2 %, podczas gdy koszty produkcji ponoszone przez przemysł Unii wzrosły o 7 %. Natychmiastowym skutkiem tej sytuacji był spadek poziomu rentowności z 12 % na 5 %. W latach 2020–2021 w Unii panowała pandemia COVID-19, a w rezultacie wprowadzenia różnego typu lockdownów w całej Europie konsumpcja w Unii drastycznie spadła. W wyniku ograniczonej produkcji i ograniczonego wykorzystania mocy produkcyjnych doszło do znacznego wzrostu kosztów produkcji ponoszonych przez przemysł Unii, jak wyjaśniono w motywie 174 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Pomimo wzrostu kosztów przemysł Unii nie był w stanie podnieść swoich cen do zrównoważonych poziomów z obawy przed dalszym spadkiem wielkości sprzedaży w związku z przywozem beczek z Chin po niskich cenach dumpingowych.
- (137) Sprzedaż beczek przez przemysł Unii spadła z 2 875 573 sztuk w 2018 r. do 822 777 sztuk w okresie objętym dochodzeniem. Chociaż przemysł Unii zdołał uniknąć straty swojego udziału w rynku w okresie badanym, w warunkach kurczącego się rynku zdołał to osiągnąć jedynie dzięki obniżeniu cen do nierentownych poziomów, tj. poniżej kosztów. Dalsza utrata udziału w rynku w połączeniu z upadkiem konsumpcji najprawdopodobniej oznaczałaby zamknięcie całego przemysłu po wybuchu pandemii COVID-19. Jak wynika z danych za okres po OD, takie zamknięcie w połączeniu z gwałtownym wzrostem wielkości przywozu z Chin w 2022 r. najprawdopodobniej oznaczałoby koniec przemysłu Unii. Komisja potwierdziła zatem, że w warunkach kurczącego się rynku i rosnących kosztów produkcji chińskie ceny systematycznie podcinały ceny przemysłu Unii i tłumiły unijne ceny rynkowe.
- (138) Sytuacja dotycząca wyników wywozu z Unii, którą opisano szczegółowo w sekcji 5.2.2 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, pokazuje, jak kształtowałyby się poziomy cen i wynikających z nich zysków w normalnej sytuacji na rynkach eksportowych, na których nie dochodzi do przywozu towarów po cenach dumpingowych lub na których wprowadzono środki służące przywróceniu uczciwych warunków handlu, jak miało to miejsce w Stanach Zjednoczonych będących głównym rynkiem eksportowym dla przemysłu unijnego. W okresie badanym ceny oferowane na tych rynkach znacznie przewyższały ceny sprzedaży przemysłu Unii na rynku Unii i utrzymywały się stale powyżej jego kosztów produkcji – wyjątkiem był rok 2020, w którym odnotowano najpoważniejszy wpływ pandemii COVID-19. W związku z powyższym gdyby nie znaczne tłumienie cen i podcięcie cenowe przez przywóz z Chin, ze względu na wprowadzone środki nadzwyczajne opisane w motywie 190 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przemysł Unii mógłby utrzymać rentowność przez większość okresu pandemii COVID-19.

5.1.1. Analiza sytuacji w 2022 r.

Tabela 5

Porównanie głównych wskaźników szkody w latach 2018–2022

	2018	2019	2020	2021	2022
Całkowita konsumpcja w Unii (w szt.)	3 493 180	2 481 922	1 703 848	941 237	2 092 723
Wielkość sprzedaży przemysłu Unii (w szt.)	2 875 573	2 124 518	1 479 302	822 777	1 533 024
Udział w rynku	82 %	86 %	87 %	87 %	73 %
Wielkości przywozu z Chin (w szt.)	617 607	357 404	224 546	118 460	559 699
Udział w rynku	18 %	14 %	13 %	13 %	27 %
Średnia jednostkowa cena sprzedaży Przemysł Unii (EUR/szt.)	56	55	51	51	76
Średnia jednostkowa cena importowa z Chin (EUR/szt.)	43	37	38	43	51
Koszt jednostkowy produkcji przemysłu Unii (w EUR/szt.)	55	59	63	64	75
Rentowność przemysłu Unii	12 %	5 %	- 18 %	- 9 %	1 %

Źródło: Dane dostarczone przez skarżącego. Dane dostarczone przez objętych próbą producentów unijnych. Dane dostarczone przez współpracujących producentów eksportujących. Baza danych Surveillance.

- (139) Aby lepiej zrozumieć sytuację na rynku, uwzględniając fakt, że w latach 2020–2021 rynek znajdował się pod wpływem pandemii COVID-19, Komisja przeanalizowała również sytuację w okresie po OD, czyli w całym roku 2022. W 2022 r. skutki lockdownów związanych z pandemią COVID-19 ustały, a na rynku zaczęto odnotowywać odbicie. Poziom konsumpcji wzrósł z 941 000 sztuk w 2021 r. do 2,1 mln w 2022 r., tj. o 122 %. Sprzedaż przemysłu Unii wzrosła o 86 % do poziomu 1,5 mln sztuk, a ceny przemysłu Unii wzrosły o 49 % do poziomu 76 EUR za beczkę (z 51 EUR za beczkę w 2021 r.).
- (140) Jednocześnie nastąpił wzrost przywozu z Chin w imponującym tempie 372 % z 118 000 sztuk w 2021 r. do 560 000 sztuk w 2022 r. W związku z tym udział chińskich eksporterów w rynku wzrósł ponad dwukrotnie z 13 % w 2021 r. do 27 % w 2022 r., podczas gdy udział przemysłu Unii w rynku w tym samym okresie spadł z 87 % do 73 %.
- (141) Ceny importowe z Chin również wzrosły w 2022 r. z 43 EUR za beczkę do 51 EUR za beczkę, tyle że w znacznie większym stopniu niż ceny przemysłu Unii, a średni margines podcięcia wzrósł do 49 % w 2022 r.
- (142) W 2022 r. nastąpił ponadto znaczny wzrost inflacji spowodowany kosztami energii, a w pierwszej połowie 2022 r. nastąpił wzrost cen stali nierdzewnej w porównaniu z 2021 r. W takiej sytuacji koszty produkcji ponoszone przez przemysł Unii wzrosły o 17 % do 75 EUR na beczkę (czyli do kwoty niższej od średniej ceny zaledwie o 1 euro). W związku z powyższym pomimo wzrostu wielkości sprzedaży i cen sprzedaży rentowność przemysłu Unii wyniosła ledwo 1 %.
- (143) Od rozpoczęcia okresu badanego w 2018 r. ceny eksportowe producentów chińskich były znacznie niższe od cen i kosztów przemysłu Unii. Tego rodzaju obecność na rynku wiążąca się z bardzo niskim poziomem cen przynosiła szkodę przemysłowi Unii, który był zmuszony do obniżania cen sprzedaży w okresie badanym, aby utrzymać swoją pozycję na rynku. Skutki te prawdopodobnie były mniej widoczne w latach 2020–2021 ze względu na skutki pandemii COVID-19 i kryzysu kontenerowego, w czasie którego przemysł Unii był w stanie nieznacznie zwiększyć swój udział w rynku, chociaż odbyło się to kosztem znacznych strat.

- (144) Dane za 2022 r., kiedy na rynku odnotowano powrót do warunków sprzed pandemii COVID-19, ukazują faktyczną skalę szkodliwych skutków chińskiej nieuczciwej konkurencji cenowej. W 2022 r. pomimo rosnącego popytu przemysł Unii był w stanie prowadzić sprzedaż swojego produktu po cenach ledwo stosownych wobec ponoszonych kosztów produkcji i mimo to zaledwie w ciągu jednego roku odnotował spadek udziału w rynku na poziomie 14 punktów procentowych na rzecz przywozu z Chin. Dane z 2022 r. ukazują wynik tendencji, którą obserwuje się od 2019 r., a która była ukryta za sprawą innego rodzaju szkody powodowanej przez przywóz z Chin w czasie pandemii COVID-19 w latach 2020 i 2021. Dzięki gwałtownemu obniżeniu cen w 2019 r. przemysł Unii był w stanie utrzymać swoją pozycję na rynku, co odbyło się kosztem znacznego spadku rentowności. W 2022 r. nastąpiło odbicie na rynku, a przemysł Unii – niezdolny do skutecznego konkurowania w zakresie cen z przywozem z Chin po cenach mocno dumpingowych – utrzymywał się nieznacznie ponad progiem rentowności, co doprowadziło do ogromnej straty udziału w rynku na rzecz przywozu z Chin.
- (145) W świetle powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że zmiany, jakie zaszły w okresie po OD, potwierdzają ustalenia zawarte w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych i w motywie 137 powyżej, zgodnie z którymi przywóz towarów po cenach dumpingowych wyrządził szkodę poniesioną przez przemysł Unii w okresie badanym. W praktyce nawet w okresie po OD, w którym skutki pandemii COVID-19 ustały, z uwagi na znaczną presję cenową spowodowaną tanim przywozem towarów od chińskich producentów eksportujących przemysł Unii nie był w stanie podnieść poziomu cen stosownie do zmiany kosztów produkcji i w rezultacie nadal ponosił szkodę i tracił udział w rynku.
- (146) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do niniejszej sekcji Komisja potwierdziła swoje pozostałe wnioski przedstawione w motywach 194–209 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. *Pandemia COVID-19 i spadek konsumpcji*

- (147) W motywach 210 i 211 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja stwierdziła, iż fakt, że spadek konsumpcji pogłębił się dodatkowo wskutek wybuchu pandemii COVID-19, nie osłabił związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.
- (148) Komisja oceniła również, czy te wnioski dotyczące skutków pandemii COVID-19 sformułowane w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych są nadal aktualne na podstawie bardziej zachowawczego ustalenia wielkości przywozu.
- (149) Przywóz beczek z Chin po bardzo niskich cenach odnotowywano od 2018 r. W okresie badanym średnia cena przywozu z Chin była średnio o 24 % niższa od średniej ceny sprzedaży przemysłu Unii. Sytuacja ta zbiegła się w czasie z ustawicznym spadkiem cen przemysłu Unii pomimo rosnących kosztów produkcji. Fakt, że spadek konsumpcji pogłębił się dodatkowo wskutek wybuchu pandemii COVID-19, nie osłabił związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii. W okresie badanym poziom konsumpcji obniżył się o 73 %, a wielkość sprzedaży przemysłu Unii o 71 %, podczas gdy przywóz z Chin ograniczony wskutek kryzysu kontenerowego spadł o 80 %. Niemniej jednak, jak omówiono to w motywie 196 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i w sekcji 5.1 powyżej, jak widać na podstawie cen osiągniętych przez przemysł Unii na rynku Stanów Zjednoczonych chronionym clamii antydumpingowymi nałożonymi na przywóz beczek z Chin, przy braku przywozu towarów z Chin po cenach dumpingowych i presji cenowej wywieranej przez ten przywóz przemysł Unii byłby w stanie podwyższyć ceny do bardziej rentownego poziomu i zniwelować wzrost kosztów produkcji, a jednocześnie zachować posiadany udział w rynku.
- (150) Co więcej, ze zmian w okresie po OD przeanalizowanych w motywach 139–143 wynika, że nawet w okresie, w którym na rynku nie obserwowano już skutków pandemii COVID-19, przemysł Unii nadal ponosił istotną szkodę wyrządzoną przez tani przywóz z Chin.
- (151) Rząd ChRL przedstawił szereg argumentów dotyczących analizy związku przyczynowego, przedstawionych w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, zasadniczo twierdząc, że przyczyny pogarszającej się sytuacji przemysłu Unii niesłusznie upatruje się w przywozie towarów z Chin po cenach dumpingowych.

- (152) Po pierwsze, rząd ChRL twierdził, że przyczyną pogorszenia się wyników przemysłu Unii był postępujący spadek popytu na skutek pandemii COVID-19 i inflacja cen produktów konsumenckich. Komisja ustosunkowała się już do tych kwestii w motywach 132–143.
- (153) Jako drugą przyczynę pogarszających się wyników przemysłu Unii rząd ChRL wskazał wzrost cen stali nierdzewnej będącej głównym surowcem, do którego rzekomo dodatkowo przyczyniły się unijne środki ochronne dotyczące stali. Rząd ChRL twierdzi, że fakt, że ceny eksportowe przemysłu Unii w okresie badanym były niższe od ponoszonych przez przemysł Unii kosztów produkcji, stanowi dodatkowe potwierdzenie tego wniosku.
- (154) Z informacji, którymi dysponowała Komisja, wynika jednak, że średnia cena walcowanych na zimno blach ze stali nierdzewnej (gatunek 304) na rynku Europy Północnej spadła w latach 2018–2020 (o 15 %) i zaczęła ponownie wzrastać dopiero w 2021 r. ⁽²⁷⁾ Ceny stali nie mogą być zatem przyczyną malejącej rentowności przemysłu Unii (której najniższy poziom odnotowano w 2020 r.). Co więcej, dane objętych próbą producentów unijnych nie wskazują na znaczny wzrost udziału kosztów stali w całkowitych kosztach produkcji w okresie badanym. Jeżeli chodzi o ceny eksportowe przemysłu Unii, Komisja odnotowała, że ceny eksportowe wraz z kosztami wyładunku przemysłu Unii przewyższały ponoszone przez niego koszty produkcji we wszystkich latach składających się na okres badany z wyjątkiem roku 2020, w którym najbardziej odczuto skutki pandemii COVID-19 i powiązany spadek popytu (zob. motywy 172 i 212 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych). W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone jako nieuzasadnione.

5.2.2. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (155) W motywach 212–214 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja stwierdziła, że tymczasowy spadek wyników wywozu nie przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (156) Wobec braku uwag w odniesieniu do niniejszej sekcji Komisja potwierdziła swoje ustalenia przedstawione w motywach 212–214 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2.3. Podsumowanie

- (157) Uwzględniając powyższe i wobec braku innych uwag dotyczących analizy związku przyczynowego, Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 211–217 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i stwierdziła, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii, a pozostałe czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie naruszyły związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą.

6. POZIOM ŚRODKÓW

6.1. Margines szkody

- (158) Jak określono w art. 9 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia podstawowego oraz biorąc pod uwagę fakt, że Komisja nie rejestrowała przywozu w okresie wcześniejszego informowania, Komisja przeanalizowała zmiany wielkości przywozu, aby ustalić, czy w okresie wcześniejszego informowania, o którym mowa w motywie 3, miał miejsce dalszy znaczny wzrost przywozu objętego dochodzeniem, a co za tym idzie, aby przy określaniu marginesu szkody uwzględnić dodatkową szkodę spowodowaną takim wzrostem.
- (159) Jak wynika z danych zawartych w bazie danych Surveillance, wielkości przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, w czterotygodniowym okresie wcześniejszego informowania ⁽²⁸⁾ były o 260 % wyższe niż średnie wielkości przywozu w okresie objętym dochodzeniem w oparciu o zbadany okres czterech tygodni. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że w okresie wcześniejszego informowania miał miejsce znaczny wzrost przywozu objętego dochodzeniem.

⁽²⁷⁾ Źródło: Baza danych Fastmarkets, <https://auth.fastmarkets.com/>, dostęp w dniu 20 lutego 2023 r.

⁽²⁸⁾ Zgodnie z analizą przedstawioną w przypisie 50 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, ponieważ dane dotyczące przywozu zawarte w bazie danych z nadzoru są wyrażone w kilogramach, w celu obliczenia liczby beczek Komisja zastosowała współczynnik konwersji, zgodnie z którym 1 beczka = 10 kg. Nawet po obniżeniu tego bezspornego współczynnika konwersji otrzymane dane wskazywałyby na znaczny wzrost wielkości przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, w czterotygodniowym okresie wcześniejszego informowania.

- (160) Aby uwzględnić tę dodatkową szkodę spowodowaną wzrostem przywozu, Komisja zdecydowała się dostosować poziom usuwający szkodę na podstawie wzrostu wielkości przywozu, co uznaje się za istotny czynnik ważenia na podstawie przepisów art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja obliczyła współczynnik mnożny, dzieląc sumę wielkości przywozu z trwającego cztery tygodnie okresu wcześniejszego informowania (32 685 beczek) i z trwającego 52 tygodnie okresu objętego dochodzeniem (118 460 beczek) przez wielkość przywozu w okresie objętym dochodzeniem ekstrapolowanym do 56 tygodni. Uzyskany wynik – **1,1850** – uwzględnia dodatkową szkodę spowodowaną przez dalszy wzrost przywozu. Dlatego też tymczasowe marginesy szkody pomnożono przez ten czynnik.
- (161) Co więcej, jak wyjaśniono w motywie 78 powyżej, Komisja stwierdziła na ostatecznym etapie, że poziom współpracy ze strony producentów eksportujących w tym przypadku był wysoki (powyżej 90 %) i tym samym uznała za stosowne ustalenie marginesu szkody w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących na poziomie najwyższego marginesu szkody ustalonego w odniesieniu do producenta eksportującego objętego próbą.
- (162) Ostateczny poziom usuwający szkodę w przypadku współpracujących producentów eksportujących i wszystkich pozostałych przedsiębiorstw jest zatem następujący:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines szkody
Chińska Republika Ludowa	Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	69,6 %
	Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	62,6 %
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	66,7 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	69,6 %

- (163) Wobec braku uwag dotyczących marginesu zaniżania cen motywy 219–226 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone ze zmianami przedstawionymi w tabeli powyżej.

7. INTERES UNII

7.1. Interes przemysłu Unii

- (164) Wobec braku uwag w odniesieniu do niniejszej sekcji Komisja potwierdziła swoje ustalenia przedstawione w motywach 230–233 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

7.2. Interes importerów niepowiązanych

- (165) Po przyjęciu rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych jeden importer, IMEXA, twierdził, że w wyniku nałożenia ceł przedsiębiorstwo poniesie znaczne straty i zostanie doprowadzone do upadłości.
- (166) Żaden inny importer nie zabrał głosu w sprawie wprowadzenia środków, a ogólny poziom współpracy ze strony importerów był bardzo niski. Nawet jeżeli przedsiębiorstwo IMEXA poniosłoby znaczne straty w wyniku wprowadzenia środków, w ogólnym rozrachunku interesy tego importera (odpowiadającego za około [1,1–2,4] % łącznego przywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem) nie przeważają nad interesem przemysłu Unii jako całości.

7.3. Interes użytkowników

- (167) Rząd ChRL twierdził, że nałożenie ceł jest sprzeczne z interesem Unii, ponieważ szkodziłoby interesom konsumentów i spowodowałoby wstrzymanie przywozu beczek do Unii, co pozwoliłoby na przejście rynku przez przemysł Unii.

- (168) Jak wyjaśniono w motywie 241 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja ustaliła już, że przewiduje się, iż wyższe koszty beczek wywrą ograniczony wpływ na rentowność sektora HORECA, natomiast w motywie 243 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych stwierdzono, że ogólny wpływ kosztów produkcji beczek na przemysł napojów jest minimalny. Jeżeli chodzi o drugi argument przedstawiony przez rząd ChRL, Komisja odnotowała, że środki antydumpingowe nie służą do powstrzymania przywozu jakiegokolwiek produktu do Unii, tylko do przywrócenia równych warunków działania, w których konkurenci krajowi i zagraniczni mogą konkurować na rynku unijnym dzięki stosowaniu cen niedumpingowych. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone jako nieuzasadnione.
- (169) W związku z powyższym Komisja potwierdziła ustalenia przedstawione w motywach 238–244 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

7.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (170) Na podstawie powyższego Komisja podtrzymała wniosek, który sformułowała w motywie 245 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że nie ma przekonujących powodów, aby sugerować, iż wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu beczek ze stali nierdzewnej do wielokrotnego napełniania pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej nie leży w interesie Unii.

8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

8.1. Środki ostateczne

- (171) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego, poziomu środków i interesu Unii oraz uwzględniając art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych.
- (172) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Ostateczne cło antydumpingowe
Chińska Republika Ludowa	Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	85,5 %	69,6 %	69,6 %
Chińska Republika Ludowa	Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	67,3 %	62,6 %	62,6 %
Chińska Republika Ludowa	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	77,9 %	66,7 %	66,7 %
Chińska Republika Ludowa	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	85,5 %	69,6 %	69,6 %

- (173) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Powyższe stawki celne mają zatem zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione osoby prawne. Przywóz produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nie wymieniono w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez jednostki powiązane z wymienionymi przedsiębiorstwami, nie może korzystać z tych stawek i powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

- (174) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany jego nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji ⁽²⁹⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (175) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z dużą różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące właściwe stosowanie indywidualnych ceł antydumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antydumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antydumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (176) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.
- (177) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu, w szczególności po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków, o ile spełnione zostaną odpowiednie warunki. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia w związku z tym cła ogólnokrajowego.
- (178) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale również do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.
- (179) Producenci eksportujący, którzy nie dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem, powinni mieć możliwość złożenia wniosku do Komisji o objęcie ich stawką cła antydumpingowego w odniesieniu do przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. Komisja powinna przychylić się do tego wniosku pod warunkiem spełnienia trzech warunków. Nowy producent eksportujący musiałby wykazać, że: (i) nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w OD; (ii) nie jest powiązany z producentem eksportującym, który dokonywał takiego wywozu oraz (iii) dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem tuż po OD lub przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznych ilości tego produktu.
- (180) Statystyki dotyczące beczek ze stali nierdzewnej do wielokrotnego napełniania są często wyrażone liczbą sztuk. Taka dodatkowa jednostka dla beczek nie została jednak określona w Nomenklaturze scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽³⁰⁾. W związku z tym należy dopilnować, by w zgłoszeniu o dopuszczenie do obrotu podawano nie tylko wagę wyrażoną w kilogramach lub tonach, ale także liczbę sztuk w przypadku przywozu produktu objętego postępowaniem. Liczbę sztuk powinno się podawać w odniesieniu do produktów objętych kodami TARIC 7310 10 00 10 i 7310 29 90 10, pod warunkiem że jest to zgodne z załącznikiem I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87.

⁽²⁹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Brussels, Belgium.

⁽³⁰⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1), zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/1998 z dnia 20 września 2022 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 282 z 31.10.2022, s. 1).

8.2. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

(181) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł Unii, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowych ceł antidumpingowych nałożonych rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych do wysokości ustalonych na mocy niniejszego rozporządzenia.

9. PRZEPISY KOŃCOWE

(182) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽³¹⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.

(183) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na podstawie art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antidumpingowe na przywóz beczek, zbiorników, bębnow, cystern, baryłek i podobnych pojemników, nadających się do wielokrotnego napełniania, ze stali nierdzewnej, powszechnie znanych jako „beczki ze stali nierdzewnej do wielokrotnego napełniania”, o kształcie w przybliżeniu cylindrycznym, o grubości ścianki 0,5 mm lub większej, w rodzaju stosowanych do towarów innych niż gaz skroplony, ropa naftowa i produkty ropopochodne, o pojemności 4,5 litra lub większej, niezależnie od rodzaju wykończenia, wskaźnika pojemności lub gatunku stali nierdzewnej, nawet z dodatkowymi elementami (ekstraktory, szyje, wątroty lub wszelkie inne elementy), nawet pomalowanych lub pokrytych innymi materiałami, obecnie objętych kodami CN ex 7310 10 00 i ex 7310 29 90 (kody TARIC 7310 10 00 10 i 7310 29 90 10), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, z wyjątkiem szyjek, dozowników, złącz lub kranów, kołnierzy, zaworów i innych komponentów przywożonych osobno.

2. Stawki ostatecznego cła antidumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktów opisanych w ust. 1 i wytwarzanych przez wymienione przedsiębiorstwa, są następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antidumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	69,6 %	A024
Chińska Republika Ludowa	Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	62,6 %	A030
Chińska Republika Ludowa	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	66,7 %	
Chińska Republika Ludowa	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	69,6 %	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać opatrzone datą oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego taką fakturę, z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska, przy czym takie oświadczenie sporządza się w sposób następujący: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] [produktu objętego postępowaniem] sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

⁽³¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012, Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.

4. W przypadku przedstawienia zgłoszenia do dopuszczenia do obrotu w odniesieniu do produktu, o którym mowa w ust. 1, w odpowiednie pole takiego zgłoszenia wprowadza się liczbę sztuk przywożonych produktów, pod warunkiem że takie wskazanie jest zgodne z załącznikiem I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87.
5. W przypadku gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu, w związku z czym cena faktycznie zapłacona lub należna jest ustalana w drodze proporcjonalnego podziału w celu określenia wartości celnej na podstawie art. 131 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽³²⁾, wysokość cła antydumpingowego obliczoną na podstawie określonych powyżej stawek pomniejsza się o odsetek, który odpowiada proporcjonalnemu podziałowi ceny faktycznie zapłaconej lub należnej.
6. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/100 z dnia 11 stycznia 2023 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz beczek ze stali nierdzewnej do wielokrotnego napełniania pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczne stawki cła antydumpingowego zostają zwolnione.

Artykuł 3

Art. 1 ust. 2 można zmienić w celu dodania nowych producentów eksportujących z Chińskiej Republiki Ludowej i objęcia ich odpowiednią średnią ważoną stawką cła antydumpingowego dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących. Nowy producent eksportujący przedstawia dowody potwierdzające, że:

- a) nie dokonał wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.);
- b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia, który mógł współpracować w pierwotnym dochodzeniu oraz
- c) faktycznie dokonał wywozu produktów objętych postępowaniem albo stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znaczącej ilości do Unii po okresie objętym dochodzeniem.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 lipca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

⁽³²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

ZAŁĄCZNIK

Współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Kingyip – Guangzhou JingYe Machinery Co., Ltd.	A031
	Ningbo Hefeng Container Manufacturer Co., Ltd.	A032
	Qingdao HenKeg Craft Beer Technology Co., Ltd.	A033
	Yantai Toptech Ltd.	A034